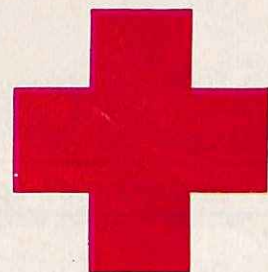
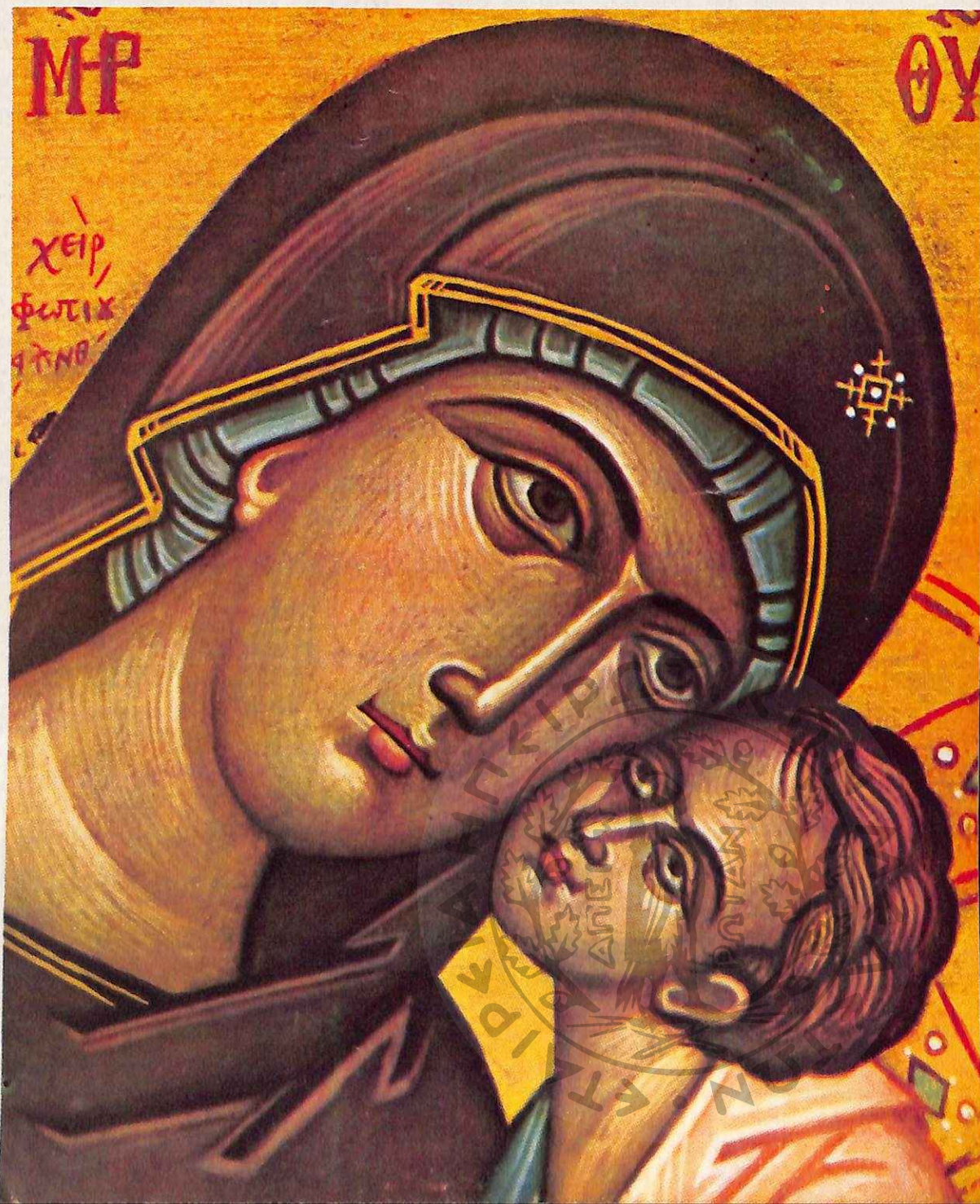

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1978

Ἡ διεύθυνση ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ γιὰ τοὺς νέους πού θέλουν ν' ἀκολουθήσουν πρακτικό στάδιο

Ἄν γίνω ΡΑΠΤΡΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ (μοδίστρα)

Ἐάν γίνεις Κόπτρια-Ράπτρια γυναικείων φορεμάτων:

Θά κόβεις καί θά ράβεις γυναικεία φορέματα βάσει σχεδίου.

Θά ἀποφασίζεις μέ τήν πελάτισσα ποιό σχέδιο θά δώσετε στό ὕφασμα, ἀφοῦ κοιτάξετε τὰ διάφορα περιοδικά μόδας. Πολλές φορές, θά ὑποδεικνύεις στήν πελάτισσα ποιό σχέδιο ταιριάζει στόν τύπο τῆς καί θά τήν πληροφορεῖς γιὰ τίς τελευταῖες ἐξελίξεις τῆς μόδας.

Θά παίρνεις τὰ μέτρα τοῦ σώματος τῆς πελάτισσάς σου, καί βάσει αὐτῶν θά κόβεις τό ὕφασμα ἢ θά βγάζεις «πατρόν» πάνω στό ὁποῖο θά κόβεις τό ὕφασμα. Θά συρράβεις τὰ κομμάτια τοῦ ὕφασματος.

Θά κάνεις πρόβες στήν πελάτισσα, διορθώνοντας ἢ ἀλλάζοντας ἄν χρειαστεῖ τὸ μισοτελειωμένο φόρεμα.

Θά κάνεις τὰ καρικώματα, τὸ στρίψωμα καί τελικά τὸ σιδέρωμα τοῦ φορέματος.

τί θά κάνω

ποιές εἶναι οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπαγγέλματος

Εἶναι ἀνάγκη:

νὰ ἐργάζεσαι σέ κλειστοὺς φωτεινοὺς χώρους σκυμμένη πάνω στό ὕφασμα, ἢ ράβοντας το μέ τήν βελόνα ἢ γαζώνοντας το στή μηχανή.

νὰ σκύβεις στό γόνατα καί νὰ κινεῖσαι γύρω ἀπό τήν πελάτισσα ὅταν κάνεις πρόβες.

Πολλές φορές θά χρειαστεῖ νὰ ἐργαστεῖς πολλές ὥρες, ἀκόμη καί ἀργά τήν νύχτα, γιὰ νὰ τελειώσεις μιὰ ἐπείγουσα παραγγελία.

τί πρέπει νὰ εἶμαι σάν ἄτομο

Πρέπει νὰ εἶσαι:

κυρίως κοινωνική καί εὐχάριστη, γιὰ νὰ μπορεῖς νὰ κερδίσεις καί νὰ εὐχαριστήσεις δύσκολες καί ἀπαιτητικές πελάτισσες.

ὕπομονετική καί ἐπιμονή στήν δουλειά σου. ἱκανή νὰ πείθεις τοὺς ἄλλους νὰ ἀκολουθοῦν τίς συμβουλές σου ὅσον ἀφορᾷ τήν μόδα.

ἐργατική, μέ καλή ὁραση καί δεξιότητες στά δάχτυλα γιὰ τήν λεπτὴ δουλειά τῆς συρραφῆς.

ἄτομο μέ καλή ἀντίληψη σχημάτων γιὰ νὰ μπορεῖς νὰ κόβεις τὸ ὕφασμα.

νὰ ἔχεις καλλιτεχνική εὐαισθησία γιὰ νὰ ἐκτιμᾷς τὸ ὥραιο καί τὸ κομψό.

πού μπορῶ νὰ μάθω τήν τέχνη

Μπορεῖς νὰ ἐκπαιδευθεῖς:

σέ μιὰ Σχολὴ Μαθητείας τοῦ ΟΑΕΔ, ἂν ἔχεις ἀπολυτήριο Δημοτικοῦ σχολείου καί εἶσαι 14 - 18 ἐτῶν ἐπὶ 3 χρόνια δωρεάν.

σέ μιὰ Κατωτέρα Ἐπαγγελματική Ἰδιωτική Σχολὴ Κοπτικῆς - Ραπτικῆς πού λειτουργοῦν σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα.

πού μπορῶ νὰ ἐργασθῶ

Μπορεῖς νὰ ἐργασθεῖς:

σάν μοδίστρα σέ μιὰ ἰδιωτική ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση.

σάν ἐλεύθερη ἐπαγγελματίας, ἐργαζόμενη σίτι σου.

νὰ ἀνοίξεις δικό σου ἐργαστήριο κατασκευῆς γυναικείων φορεμάτων, πού θά τὰ διαθέτεις πρὸς πώληση.

Πληροφορίες: Πρότυπο Κέντρο Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ καί Ὁργανώσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ, Σοφοκλέους 53, τηλ. 3213216

Ο ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ Τ' ΑΣΤΕΓΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στὸ μαλακὸ κρεβάτι μου, λευκὸ μου προσκεφάλι, τί ὁμορφα πού 'ναι ἀπάνω σου νὰ γέρνω τὸ κεφάλι τὴν ὥρα πού ἔξω ἡ βροχὴ λυσσά κι ὅλοι οἱ ἀνέμοι — κι ἄχ! πὼς φοβάται ἡ μικρὴ καρδούλα μου καί τρέμει!

Μὰ ξέρω, Θεέ μου, πὼς ἀλλοῦ κι ἄλλα παιδάκια θά 'ναι, πού πεινασμένα καί γυμνά κ' ἐρμημα θ' ἀγρυπνᾶνε, καί πὼς δὲ θά 'χουν μαλακὸ κι ὁλόσπρω προσκεφάλι, τὸ νυσταγμένο καί βαρὺ νὰ γείρουν κεφάλι.

Ἄχ! κάνε, Θεέ μου, στὸ ἐξῆς σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη παιδι ὀρφανὸ κι ἀστεγαστο κανένα νὰ μὴ μένει. Κι ὅπου δὲν ἔχουν τὰ φτωχὰ νὰ γείρουν τὸ κεφάλι, στέλνε μέ τ' ἀγγελούδια σου κι ἀπὸ 'να προσκεφάλι.

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ

Σώπα, κυρά γατίτσα, καί στάσου στή γωνίτσα χωρίς πηδήματα. Σώπα καί τὸ παιδί μας γύρισε ἀπ' τὸ σκολεῖό του κ' ἔχει μαθήματα.

— Κυρά, θέλω νὰ τρέξω, νὰ τρέξω καί νὰ παίξω, θέλω τὰ χάρδια του. Θέλω νὰ σκαρφαλώσω, ν' ἀνέβω στὰ βιβλία καί στὰ τετράδια του!

— Πῶ! πῶ! Ποτέ δὲν κάνει κανένας νὰ τὰ πιάνει αὐτὰ τὰ πράματα. Σώπα, κυρά γατίτσα, καί τὸ παιδί μου τώρα μαθαίνει γράμματα.

Ὁ γέρος, ἐκεῖ πού ψυχопάλευε, φώναξε τὸ παιδί του, τὸν ἀκριβό του κληρονόμο. Τοῦ εἶπε: — Ὁ ἥρωας ὁ παππούς σου πεθαίνοντας μοῦ ἄφησε ἓνα θησαυρό, αὐτὸν πού βλέπεις (καί τοῦ ἔδειξε ἓνα κουτί χρυσόδετο). Μοῦ ἄφησε τ' ὄγιο τ' ὄνομά του νὰ λατρεύω καί νὰ λιβανίζω τὸ κουτί. Τώρα σοῦ τ' ἀφήνω καί τὰ δυό. Ἐγὼ στὸ κουτί αὐτὸ καί σι' ὄνομα δὲ μπόρεσα νὰ βάλω τίποτ' ἄλλο παρὰ τοὺς κόπους μου μονάχα γιὰ νὰ στρώσω τὴ ζωὴ σου ἀναπαμένη κ' ἡμερῆ. Κόιταξε νὰ ζήσεις νὰ χαρεῖς τὰ πλούτη σου — ὅμως τὸ κουτί νὰ τὸ 'χεις φυλαχτό, καί τ' ὄνομα τιμὴ σου.

Πέθανε ὁ γέρος. Κι ὁ υἱὸς σ' ὄχι πολλὰ χρόνια σκόρπισε τ' ἀγαθὰ πού ἀπόκτησε ἄκοπα καί λέρωσε καί τ' ὄνομά του τὸ πατρογονικό. Τὸ κουτί ὅμως δὲν τὸ πείραξε, ὄχι σάν ἱερὸ πρᾶμα πού ἦταν, ἀλλὰ σάν καταφύγιό του στερνὸ πού θά γινότανε μιὰ μέρα.

Τέλος ἔσωσε τὰ λιγοστὰ λεφτὰ πού τοῦ 'μεναν. Ἐφτασε καί στὸ κουτί.

Ἐπιασε, τ' ἀνοίξε μ' ἀντικλεῖδι. Κ' ἤρε μέσα κόκκαλα ξερά καί τίποτ' ἄλλο. Λοιπὸν αὐτὸς ἦταν ὁ ἀτίμητος θησαυρός; Ἡ ἀπελπισία του ξέσπασε σ' ὀργὴ μεγάλη γιὰ τοῦ πατέρα του τὸ χλευασμό.

Μὲ τὸν παππού του δὲν εἶχε κανένα λόγο νὰ θυμῶνε. Καί τὰ κόκκαλα τίποτα δὲν τοῦ ἔλεγαν. Τὸν ἄλλον ὅμως, τὸν πατέρα, ἤθελε νὰ ξεδιχθεῖ καί πῶς;

Ἄξαφνα παρηγορήθηκε. Ἐκλείσε πάλι μὲ φροντίδα τὸ κουτί. Τὸ πήρε καί τὸ πήγε σ' ἓναν το-κογλύφο.

— Σοῦ φέρνω τὸ ἱερότερο κειμήλιο τοῦ σπιτιοῦ μου, εἶπε· τοῦ παπποῦ τὰ κόκκαλα. Δάνοισέ μου ἓνα κατοστάρικο.

Ὁ τοκιστὴς χωρὶς ν' ἀνοίξει τὸ κουτί, τὸ κοίταξε ἀπόξω μὲ προσοχή.

— Τὸ κουτί σου δὲν ἀξίζει καί μεγάλα πράματα, εἶπε.

— Χάρισμά σου τὸ κουτί! ἀποκρίθηκε τὸ παλι-κάρι. Ἐγὼ σοῦ πουλῶ τὰ κόκκαλα. Τὰ θέλεις;

Ὁ τοκογλύφος χαμογέλασε. Ἀμίλητος ἔδωσε τὸ κατοστάρικο. Ἀδείασε ὕστερα τὰ κόκκαλα μὲς στὰ σκουπίδια καί κράτησε μονάχα τὸ κουτί.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΠΤΙΚΗΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ 66
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΤΕΚΑΣ
ΔΟΡΕΑ
ΓΙΑΝΝΑ ΒΕΡΑ 1 Τζογία
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36199

Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν

Ἐνα ἀπὸ τὰ ωραιότερα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ ἰδία ἡ φύσις εἶχε προορίσει γιὰ νὰ παῖξει τὸν σπουδαιότερο ρόλο στὴν ἱστορία τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁλοκληρώου τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὁ λόφος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Πρόκειται γιὰ τὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο τῆς Πατρίδος μας ὁ ὁποῖος ἔχει σφραγισθεῖ μὲ τὴν διπλὴ σφραγίδα τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Τέχνης.

Στὸν ἱστορικὸν αὐτὸ λόφο τῆς ἀθηναϊκῆς πεδιάδος, πού ἔχει ὑψόμετρο ἀπὸ τὴν θάλασσα 156 μ., ἔχουν ἀφήσει τὰ ἀνεξίτηλα χνάριά τους οἱ θεοί, οἱ ἡμίθεοι καὶ οἱ ἥρωες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ὁ λόφος τῆς Ἀκροπόλεως ἀπετέλεσε ἀπὸ ἀρχαιότατη ἐποχὴ φωτεινὸ μετέωρο καὶ σύμβολο ἱεροῦ, ὅπου συνεδύασε τὴν ὕλη μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον μὲ τὴν Τέχνη. Σ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν συνδυασμὸ ὀφείλετο τὸ ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἀπέβησαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα «Ἑλλάδος ἔρεισμα», «χώρα Παλλάδος», «δαίμονιον Πτολίεθρον».

Ἐνα περίεργο συναίσθημα, πού εἶναι ἀνάμικτο ἀπὸ θρησκευτικότητα καὶ δέος, καταλαμβάνει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀρχαιόφιλου ἐπισκέπτη σήμερα, καθὼς ἀνηφορίζει τὴν πλαγιά τοῦ ἱεροῦ λόφου.

Τὸ πρῶτο ἀρχιτεκτονικὸ δημιούργημα ὅπου συναντᾶ εἶναι τὰ καλλιμάρμαρα Προπύλαια. Κατασκευάσθησαν ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς κλασσικῆς Μνησικλῆ τὸ ἔτος 437 π.Χ. Τὰ Προπύλαια ἔχουν πλάτος 74 μ. ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα μεγάλο ὀρθογώ-

νιο κτίριο πού ἔχει διαστάσεις 24 μ. πρὸς 18,20 ἐκ.μ. καὶ ἐσωτερικῶς διπλὴ σειρὰ ἰωνικῶν κινόνων. Στὴν πρόσοψη τῶν προπυλαίων ὑπάρχουν 6 δωρικοὶ κίονες, πού ἔχουν ὕψος 8,57 μ. Ὅταν ὁ ἐπισκέπτης ἀνέβει καὶ τὸ τελευταῖο μαρμαρίνο σκαλοπάτι τῶν Προπυλαίων καὶ στρίψει πρὸς τὰ δεξιὰ θὰ ἀντικρύσει ἓνα κομψότατο ἀρχιτεκτονικὸ δημιούργημα. Πρόκειται διὰ τὸν περίτεχνο ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης ἢ τῆς Ἀπτερου Νίκης, ὅπως διαφορετικὰ ὀνομάζεται. Ὁ μικρὸς κομψὸς ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης ἔχει κτισθεῖ στὴ νοτιοδυτικὴ πτέρυγα τῶν Προπυλαίων. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς ἡ θέσις τοῦ ναοῦ ἦτο σπουδαιοτάτη, διότι ἐχρησίμευε γιὰ τοὺς Ἀθηναίους ὡς παρατηρητήριον γιὰ τίς κινήσεις τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο διὰ θαλάσσης.

Πολλὰ ἀναφέρει ἡ παράδοση γιὰ τὴν νοτιοδυτικὴ αὐτὴ πλευρὰ τοῦ ἱεροῦ Βράχου. Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, λέγει ἡ παράδοση, ἐρίφθη ὁ γέρον Αἰγεὺς καὶ ἐφονεύθη, ὅταν εἶδε ὅτι τὸ πλοῖο τοῦ Θησέως, πού ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Κρήτη εἶχε μαῦρα ἀντὶ λευκά ἱστία.

Ὁ ναὸς εἶναι τετράστυλος. Λέγεται δὲ καὶ ἀμφιπρόστυλος, ἐπειδὴ ἔχει κίονες μόνον ἀπὸ τίς δυὸ πλευρές.

Ὁλόκληρος ὁ ναὸς εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο Πεντέλης. Ἐχει μῆκος 8,25 μ. καὶ πλάτος 5,44 μ.

Οἱ κίονες τοῦ εἶναι ἰωνικοῦ ρυθμοῦ καὶ ἔχουν ὕψος 4,66. Δὲν εἶναι σπονδυλωτοί, ἀλλὰ ἔχουν γίνει ἀπὸ ἀτόφιο μάρμαρο. Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς ἀνάγλυφης ζωοφόρου τοῦ ναοῦ ἀπεικονίζει αὐμῆγυριν Θεῶν, ἐνῶ ἡ βορειο-δυτικὴ πλευρὰ τῆς ζωοφόρου παρουσιάζει θέμα ἱστορικὸ καὶ πολὺ προσφιλὲς στοὺς ἀρχαίους Ἀθηναίους.

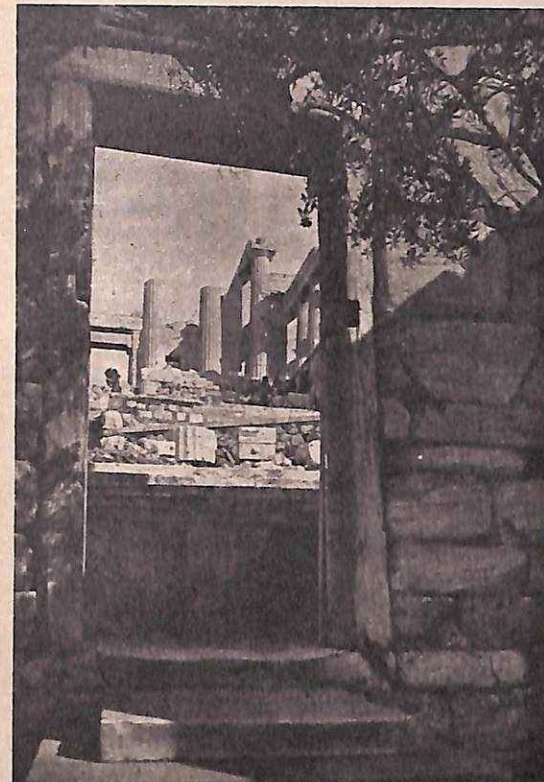
Ὁ καλλιτέχνης μὲ ἐντεχνο τρόπο ἔχει παρουσιάσει στὴν βορειοδυτικὴ πλευρὰ τῆς ζωοφόρου βίαιες πολεμικὲς σκηνές ἀπὸ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους.

Ὁ ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης ἀποτελεῖ λαμπρότατο ἀρχιτεκτονικὸ δημιούργημα τῆς ἀττικῆς λεπτότητος. Ἐκτίσθη μὲ σχέδιο τοῦ Καλλικράτους.

Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἄρχισε τὸ 427 π.Χ. καὶ διήρκεσε μέχρι τὸ 424 π.Χ.

Ἀφοῦ πλέον ὁ ἐπισκέπτης γνωρίσει καὶ τὸ ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης καὶ προχωρήσει πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ ἱεροῦ βράχου, θὰ ἀντικρύσει τὸν καλλιμάρμαρο Παρθενῶνα, τὸν «Γίγαντα ναόν».

Ὁ Παρθενὼν, κτισμένος στὴν κορυφὴ τοῦ ἱεροῦ Βράχου, ἐκπέμπει στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τίς πολιτιστικὰς του ἀκτίνες καὶ φωτίζει μὲ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς του τελειότητος ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς.

Προπύλαια

Ὁ Παρθενὼν στέκεται στὴν κορυφὴ καὶ δεσπόζει τῶν ὑπολοίπων μνημείων. Ὁ Παρθενὼν, σὰν γνήσιο δημιούργημα τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἰκτίνου καὶ τοῦ πιδ μεγάλου γλύπτη τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος Φειδίου, ἀπέβη τὸ θαῦμα τῶν αἰώνων.

Τὸ γιγάντειο ἔργο τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Παρθενῶνος ἄρχισε τὸ 447 π.Χ. καὶ ἐτελείωσε μετὰ δέκα χρόνια, δηλ. τὸ 438 π.Χ. κατὰ τὴν ἐορτὴ τῶν Μ. Παναθηναίων.

Ὁ Περιυλῆς, ὁ πανίσχυρος στρατηγὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κράτους, ὁ δημιουργὸς τοῦ Χρυσοῦ αἵματος γιὰ τὰς Ἀθῆνας, ἀπεφάσισε πρῶτος νὰ ἀρχίσει τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Παρθενῶνος, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς Παρθένου.

Ὁ Παρθενὼν εἶναι ναὸς δωρικοῦ ρυθμοῦ — περίπτερος, ἔχει δηλαδὴ κίονες καὶ στίς τέσσερες πλευρές του. Τὸ μῆκος τοῦ φθάει τὰ 69 μ. καὶ 0,51 ἐκ. καὶ τὸ πλάτος τοῦ τὰ 30,66 μ. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν κινόνων τοῦ εἶναι 46, δηλαδὴ 8 στίς στενὰς πλευρές του, πού ὀνομάζονται προσόψεις, καὶ 17 στίς μεγάλας πλευρές, ἀριθμουμένων δύο φορές τῶν γωνιαίων κινόνων. Τὸ ὕψος τῶν κινόνων φθάει 10,43 μ. μαζὶ μὲ τὸ δωρικὸ κιονόκρανο. Ὁ Παρθενὼν μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἀπέβη πολὺπαθὸ μνημεῖο: Τὸ 305 π.Χ. ἐσώληθη, ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

Κατὰ τὴν Βυζαντινὴ ἐποχὴ μετεσχηματίσθη σὲ ναὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἀργότερα δὲ σὲ ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας.

Τὸν 13ο αἰῶνα ὁ Παρθενὼν ἀγιογραφήθη μὲ

Ὁ θρησκευτικὸς λυρισμὸς

«Ἦν Ἀνδρέας»

[30/11 : Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου]

«Ὁ διάβολος ἀπέστη» ἀπελπισμένος
«ἄχρι καιροῦ» καὶ ἰδοὺ τότε» σὰν βέλη
ἦλθαν ταχεῖς, γοργόφτεροι οἱ Ἀγγέλοι
καὶ αὐτῷ διηκόνουν», πῶμινε ἁγιασμένος.

Κι ὡς «πέραν τοῦ Ἰορδάνου», ἦταν φτασμένος,
ἀφήνοντας τὴν ἐρημὸ ἀναγγέλλει
καὶ πάλι «ἐρχόμενον Ἰησοῦ» καὶ στέλλει
ὁ «ἐμπροσθεν ἐκείνου ὁ ἀπεσταλμένος»

ἀδύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ» σὰν λέει,
«ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ» «πλούσιο ἐν ἐλέει»,
αἶδε ὁ ἁμνός». Καὶ εὐθὺς ἀκολουθῶνε.

Κι ὁ Ἀνδρέας ἦτο ὁ πρῶτος, νὰ σκιρτᾶνε
οἱ Παρθενῶνες στὸ δνομα, τὰ κλέη
σὲ γλῶσσα νὰ γραφοῦν, πού ὥραία θὰ ναι.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

θαυμάσιες εἰκόνες, τὰ ἔχνη τῶν ὁποίων σώζονται ὡς τὰ σήμερα.

Τὸ 1204, ὅταν οἱ Φράγκοι ἐκυρίευσαν τὰς Ἀθῆνας, μετέτρεψαν τὸν Παρθενῶνα σὲ καθολικὸ ναὸ καὶ ἐκτίσαν στὰ Προπύλαια πελώριο φραγμὸ πύργο.

Τὸ 1466 οἱ Τούρκοι μετέτρεψαν τὸν Παρθενῶνα σὲ τζαμί καὶ στὴ Ν.Δ. γωνία τοῦ ἐχτίσαν πανόψηλο μιναρέ.

Ἀλλὰ ὁ πολὺπαθὸς ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς Παρθένου δὲν ἐτελείωσε ἐδῶ τὴν ἱστορία του.

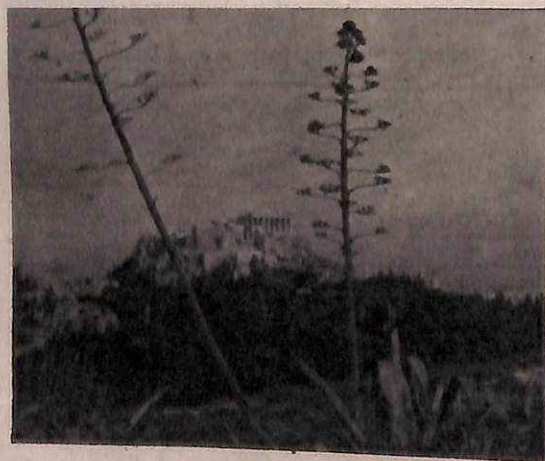
Τὸ 1687, τὴν 26ῃ Σεπτεμβρίου, ἐφθασε ἡ μοιραία ὥρα τῆς φρικτῆς καταστροφῆς του. Στίς 7 τὸ ἀπόγευμα ὁ Δόγης καὶ στρατάρχης τῆς Ἑνετίας Μοροζίνης ἐξεσφενδόνισε ἀπὸ τὸ λόφο τοῦ Φιλοπάπου βόμβα, θέλοντας νὰ ἀνατινάξει τὸν Παρθενῶνα ὁ ὁποῖος εἶχε μετατραπῇ σὲ πυριτιδαποθήκη ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἐκτοτε ὁ Παρθενὼν παραμένει μέχρι σήμερον κατεστραμμένος.

ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ

Ὁ ἀρχαιόφιλος ὅμως ἐπισκέπτης τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν γιὰ νὰ ὁλοκληρώσει τὴν περιήγησίν του στὰ οἰκοδομήματα τοῦ ἱεροῦ Βράχου ὑπολείπεται νὰ στραφῇ πρὸς τὴν βορεινὴν πλευρὰ τοῦ Παρθενῶνος, ὅπου θὰ συναντήσῃ τὸ Ἐρέχθειον.

Εἶναι ἓνας κομψὸς ναὸς ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸν μικρὸ ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης ἀποτελεῖ τὸ τρίπτυχο τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Τελειότητος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀκρόπολις Ἀθηνῶν

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Του ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Δακτυλίωση τού δεξιού ποδιού μιάς άγριόπαπιας.

Σήμερα ό άνθρωπος, χάρη στις έφευρέσεις που κατόρθωσε να επινοήσει με τη δύναμη του μυαλού του, είναι σε θέση να ταξιδέψει — και έχει ταξιδέψει — ακόμα και έξω από τη γη, στο διάστημα — έχει πάει άλλωστε και στο φεγγάρι — και να ξαναγυρίσει στη γη. 'Ακόμα χάρη στις έφευρέσεις του στέλνει διάφορα διαστημόπλοια προς την κατεύθυνση άλλων άστρων, με τα όποια παίρνει σημαντικές πληροφορίες σχετικές με τα ούράνια αυτά σώματα. Παρ' όλα όμως αυτά τα θαυμαστά επιτεύγματά του, ένα φαινόμενο που από εκατομμύρια χρόνια τώρα συμβαίνει δυό φορές το χρόνο επάνω στη γη μας, εξακολουθεί να προκαλεί το ενδιαφέρον του και το θαυμασμό του και να αποτελεί πρόβλημα, που δεν μπορείς ακόμα να το διαλευκάνεις πέρα για πέρα: είναι οι αποδημίες των πουλιών.

Όπως ξέρουμε κάθε φθινόπωρο χιλιάδες, εκατομμύρια πουλιών φεύγουν από το βόρειο ημισφαίριο και ταξιδεύουν στις θερμές χώρες του νοτίου ημισφαιρίου για να ξεχειμωνιάσουν. Και την άνοιξη πάλι ξαναγυρίζουν στους τόπους που γεννήθηκαν, για να κάμουν καινούργιες φωλιές και να ξαναφύγουν το φθινόπωρο. Οι αποστάσεις που διανύουν τα πουλιά στα ταξίδια τους αυτά είναι τεράστιες, φανταστικές.

Πώς τώρα τα πουλιά μπορούν και προσανατολίζονται στα ταξίδια τους αυτά και ιδίως κατά τη νύχτα, μέσα στο σκοτάδι, ακόμα δεν είναι καλά — καλά ξεκαθαρισμένο.

Ας πάρουμε ως παράδειγμα ένα μικρό θαλασσοπούλι, τη στέρνα τήν άρκτική, που φωλιάζει στα βορειότερα σημεία του βορείου ημισφαιρίου, σχεδόν κοντά στον πόλο. 'Η στέρνα ή άρκτική λοιπόν, που είναι περίπου όσο είναι αυτά που λέμε γλαρόνια στον τόπο μας — από το ράμφος ως την άκρη της ουράς μόλις είναι 35 πόντους —, μετά έξι εβδομάδες από την ώρα που θα εκκολαφθεί από τ' αυγό άρχίζει το ταξίδι της αποδημίας της. Ξεκινά σχεδόν από το βόρειο πόλο και διανύει 20.000 χιλιόμετρα ώσπου να φθάσει κοντά στο νότιο πόλο, για να ξεχειμωνιάσει εκεί. Και την άνοιξη πάλι θα ξανακάνει τον ίδιο δρόμο για να γυρίσει στον τόπο που γεννήθηκε.

Τό σχεδόν άπίστευτο αυτό γεγονός διαπιστώθηκε για πρώτη φορά το 1928, όταν κάποιος φυσιοδίφης έδακτυλίωσαν μερικές στέρνες στη χερσόνησο τού

Στέρνα ή άρκτική. Διανύει 40.000 χιλιόμετρα κάθε χρόνο κατά τις αποδημίες της.

Λαμπαντόρ, στον Καναδά. 'Η δακτυλίωση έγινε τον Αύγουστο, και το Νοέμβριο μιά από τις στέρνες αυτές πιάστηκε στη Νότιο 'Αφρική.

'Ασφαλώς προκαλεί το θαυμασμό, πώς ή καρδιά και τα φτερά τού μικρού αυτού πουλιού άντέχουν να πραγματοποιήσουν ένα τόσο μακρινό και κουραστικό ταξίδι. 'Αλλά ακόμα μεγαλύτερο θαυμασμό γεννά το γεγονός πώς βρίσκει το δρόμο του — και αυτό και

τόσα άλλα πουλιά — με ασφάλεια χωρίς να διαθέτει πυξίδες και πολλά άλλα όργανα που χρησιμοποιεί ό άνθρωπος για τον προσανατολισμό του.

Οι άρχαίοι φυσιοδίφες, παρ' όλες τις προσπάθειές τους, δεν είχαν κατορθώσει να εξηγήσουν τί γίνονταν μερικά είδη πουλιών το χειμώνα. Ξυπνούσαν ένα πρωί την άνοιξη και ό τόπος είχε γεμίσει π.χ. χελιδόνια, ενώ την παραμονή δεν υπήρχε ούτε ένα. Και ξυπνούσαν ένα πρωινό του φθινοπώρου και τα χελιδόνια είχαν εξαφανισθεί, ενώ την παραμονή σπάθιζαν με τα δρεπανωτά φτερά τους τον αέρα. Φυσικά τους γεννιόταν ή άπορία: τί έγιναν τα πουλιά μέσα σε μιά νύχτα; Δεν ήταν δυνατό να φαντασθούν, να πιστέψουν πως τα φτερωτά εκείνα ψυχούλα — τα χελιδόνια, τ' αηδόνια, τα τρυποκαράδα, τ' άλλα — είχαν την άντοχη να πετάξουν τόσο μακριά, σε τόπους πιδ ζεστούς για να ξεχειμωνιάσουν, και μάλιστα ακολουθώντας σωστή πορεία μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Επινόησαν λοιπόν διάφορες έρμηνείες για να εξηγήσουν το φαινόμενο αυτό, οι όποιες βέβαια δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. 'Ακόμα και το πιδ φωτισμένο επιστημονικό μυαλό της άρχαίας εποχής, ό φιλόσοφος 'Αριστοτέλης, ό όποιος ήταν και σπουδαίος φυσιοδίφης, έπίστευε ότι τα αηδόνια μεταμορφώνονταν το χειμώνα σε κοκκινολαίμυδες και ξεχειμωνιάζαν στην πατρίδα μας, και την άνοιξη ξαναγίνονταν πάλι αηδόνια.

Ένας άλλος σπουδαίος φυσιοδίφης, ό Ρωμαίος Πλίνιος, υποστήριζε ότι τα χελιδόνια μεταμορφώνονταν το χειμώνα σε βατράχους, κρύβονταν βαθιά στη λάσπη ώσπου να περάσει ό χειμώνας και την άνοιξη, μέσα σε μιά νύχτα, ξαναγίνονταν πάλι χελιδόνια!

Σήμερα οι φυσιοδίφες έχουν εξηγήσει πολλά από τα έρωτηματικά που γεννούν οι αποδημίες των πουλιών. Με διάφορες παρατηρήσεις και πειράματα έχουν εξακριβώσει ότι τα πουλιά, κατά τις αποδημίες τους, προσανατολίζονται με τον ήλιο και τα άστρα, όπως έκαναν οι παλαιοί ναυτικοί. Και μās λένε ακόμα ότι τα πουλιά έχουν και μιά άλλη ικανότητα που μεταδίδεται κληρονομικά από γενεά σε γενεά. Την ικανότητα αυτή, που την ονομάζουν «το ένστικτο της επιστροφής στη φωλιά», την έχουν μόνο τα πουλιά και αυτό το ξέρουν οι άνθρωποι από την εποχή τού κατωελυσμού. Αυτή ή ικανότητα έκαμε το Νώε να στείλει το περιστέρι μέσα από την κιβωτό, να ιδεί αν αποτραβήχτηκαν τα νερά. Γιατί ήξερε πως το περιστέρι, οδηγούμενο από το ένστικτο της «επιστροφής στη φωλιά», θα ξαναγύριζε στην κιβωτό.

Όπως είπαμε και παραπάνω, οι αποδημίες των πουλιών είναι ένα από τα πιδ άξιοθαύμαστα γεγονότα που συμβαίνουν μέσα στη φύση. Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλουν πολλοί επιστήμονες σε όλο τον κόσμο, πολλές άπορίες σχετικές με το φαινόμενο αυτό, δεν έχουν βρει ακόμα ικανοποιητική απάντηση. 'Ασφαλώς θα 'ρθει μέρα που θα βρουν και για τις άπορίες αυτές τη σωστή άπόκριση. Μόνο που πολλοί από αυτούς έπισημαίνουν ένα μεγάλο κίνδυνο: μήπως όσο να βρουν τη σωστή απάντηση τα πουλιά έχουν εξαφανισθεί από τον πλανήτη μας, εξαιτίας των ασυλόγηστων καταστροφών που προκαλεί ό άνθρωπος στο περιβάλλον.

Σχέδ. ΡΑΛ. ΚΟΥΤΛΗ

Έλληνικά Παραμύθια

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΙ Ο ΛΕΛΕΚΑΣ

Έκλογή Γ. Α. ΜΕΓΑ
'Ακαδημαϊκού

Μιά φορά ένας λέλεκας ήθελε να κάνει στην άλεπού τραπέζι. Πήρε λοιπόν έναν κούτρολο γάλα, τον έβαλε πάνω σε μιά πέτρα κ' έβαλε μέσα τη μύτη του κ' έπινε το γάλα. Σάν έβγαλε τη μύτη του έξω για να πάρει την ανάσα του, έτοξε λιγάκι γάλα, το έγλειφεν ή άλεπού.

Σάν ήπιεν ό λέλεκας καλά — καλά το γάλα, είπε στην άλεπού:

— 'Ηπιες δά, συντέκνισσα, γάλα; χόρτασες;

— 'Ηπια, λέει, χόρτασα! και σ' έχω κ' εγώ καλεσμένο αύριο να σε φιλέσω.

Έκαναν το λόγο τους, ανταμώθηκαν πρωί — πρωί σε μιά ράχη. 'Η άλεπού έφερε κι αυτή έναν κούτρολο γάλα. Πάει σε μιά πλάκα μεγάλη, έπειτα τον χτυπά επάνω, έσπασε, χύθηκε το γάλα πάνω στην πλάκα. Έπιασε ή άλεπού το έγλειψε, χτύπησε ό λέλεκας τη μύτη του πάνω στην πλάκα άδιαφόρετα.

Ρώτησε δά ύστερα ή άλεπού:

— 'Ε, σύντεκνε, λέει, ήπιες δά γάλα; χόρτασες;

— Άμα, συντέκνισσα, το έκανες, αί!

Τότες ή άλεπού τού είπε:

— Κατά που μου πούλησες, σύντεκνε, αγοράσες.

(Από την εικονογραφημένη έκδοση «Έλληνικά Παραμύθια» τού οβίου Γ. Α. Κολάρας & Σία)

Ο Σβώλος

Διήγημα

Τὸν παλιὸ καὶρὸ ἓνα ἀντρώγονο πού ἔμενε στὸ Φάληρο εἶχε δυὸ κορίτσια, τὸ ἓνα ἑπτὰ καὶ τὸ ἄλλο ὀχτὸ χρόνων. Ἦταν ὁμορφα καὶ καλὰ παιδιὰ, πολὺ τ' ἀγαποῦσαν, ὅμως τὸ εἶχανε μαρᾶζι πού δὲν ἔκαναν ἀγόρι. Κι ὅλο δέονταν στὸ Μεγαλοδύναμο νὰ τοὺς ἱκανοποιήσει αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία.

Ἐπιτέλους Ἐκεῖνος τοὺς λυπήθηκε· μιά γλυκεῖα ἀνοιτιάτικη χαρταγὴ εἶδε τὸ φῶς ἓνα ἀγόρι γερὸ καὶ ροδοκόκκινο, πού εἶχε ὅμως κάποιον κουσούρι: ἦτανε κοντὸ ὅσο κανένα ἄλλο μωρό.

Περνοῦσε ὁ καιρὸς, μεγάλωνε τὸ παιδί, πού τὸ ἔχανε βαφτίσει Ἡρακλῆ λὲς κ' ἦτανε κανέναν γίγαντα, ἀλλὰ μπόι δὲν ἔπαιρνε. Ἀν ὅμως τοῦ ἔλειπε τὸ ἀνάστημα, τοῦ περισσεύε ὁ νοῦς. Ἐβγαλε μὲ ἄριστα τὸ Δημοτικὸ προτοῦ νὰ ικεῖσει τὰ δέκα, γιατί καθὼς εἶχε μόνο του διαβάσει πρὶν πάει στὸ σχολεῖο τὸ γράψανε ἀπ' εὐθείας στὴν τρίτη τάξη, μιά καὶ τότε ἐπιτρέπονταν αὐτό. Στὸ Γυμνάσιο τὸ ἴδιο, ἀν καὶ τ' ἄλλα παιδιὰ δὲν τὸ ἄφηναν σὲ χλωρὸ κλαρί. Ὅλο τὸ κοροῖδευαν γιὰ τὸ μπόι του.

— Νὰ ὁ Σβώλος! φώναζαν μόλις τὸν βλέπανε. Μερικὰ πὺ κακομαθημένα λέγανε τὸν Ἡρακλῆ Τριπίθαμο καὶ Κοντορεβιθούλη. Αὐτὸς μαζὶ μὲ τ' ἄλλα του χαρίσματα εἶχε καὶ τοῦτο: ἦτανε ψυχραῖμος σὰν Ἀγγλὸς εὐπατριδῆς. Δὲν τοῦ καιγότανε καρφὶ γιὰ τὴ σωματικὴ του ἀτέλεια· μόνο στὸ πνεῦμα ἔδινε σημασία, κι αὐτὸ φρόντιζε νὰ τὸ καλλιεργεῖ ἀδιάκοπα. Χώρα ἀπὸ τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα διάβαζε ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ, θησαύριζε γνώσεις ἐγκυκλοπαιδικές. Πάνοπλος μπήκε στὸ Πανεπιστήμιο νὰ σπουδάσει Νομικὰ.

Ἐκεῖ παράγινε τὸ κακίό. Κάτι ἰσόβιοι φοιτητὲς μὲ γένια καὶ μὲ μαλοῦρες τὸν περιγελοῦσαν ἀδιάντροπα, ὥσπου ἀναγκάστηκε νὰ τοὺς βάλει στὴ θέση τοὺς ὁ ἴδιος ὁ πρύτανης, πού ὑπερβολικὰ τὸν ἐκτιμοῦσε καὶ τὸν ἀγαποῦσε.

*

Εἶχε πάρει τὸ πτυχίον τοῦ ὁ Ἡρακλῆς κ' ἐμαθήτευε σ' ἓνα καλὸ δικηγόρο, ὅταν πέθαναν τὰ γονιὰ του ἐξ αἰτίας μιᾶς ἐπιδημίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ μιὰ μικρὴ σύνταξη, τίποτ' ἄλλο δὲν ἄφηναν στὰ παιδιὰ. Κι ὁ νεαρὸς νομικὸς ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ φροντίζει ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς δυὸ ἀδερφές.

Δούλευε στὸ δικηγορικὸ γραφεῖο ὡς τὸ σούρουπο κερδίζοντας κατὰ λίγα καὶ τὸ βράδυ ἔκανε ἀντίγραφα σ' ἓνα συμβολαιογραφεῖο γιὰ νὰ τὰ βγάλει πέρα. Ὅταν πήρε τὴν ἀδεια ἀπὸ τὸν Ἀρειὸ Πάγο, ἄρχισε νὰ πηγαίνει στὸ Παισιματοδικεῖο πασχίζοντας ν' ἀναλάβει καμιάν υπόθεση. Ἦτανε δραστήριος, εὐγενικός, ἔπαιζε στὰ δάχτυλα τοὺς νόμους, εἶχε δύναμη ρητορική. Οἱ δικαστὲς τὸν ἀκούγαν μὲ προσοχή, τὶς περισ-

BANKS: «Τὰ δυὸ ἀδερφάκια».

σότερες φορὲς βρίσκανε σωστὰ τὰ ἐπιχειρήματά του, κ' οἱ πελάτες ἔμεναν ἱκανοποιημένοι. Σύντομα πρόκοψε πολὺ, ἔφτασε νὰ παίρνει δύσκολες υποθέσεις, ἀκόμα καὶ γιὰ τὸν Ἀρειὸ Πάγο καὶ τὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας. Ἐβγαλε ὄνομα.

Ἀν καὶ σκοτωνότανε στὴ δουλειὰ ὁ Ἡρακλῆς, φρόντιζε νὰ συναδεύει τὶς ἀδερφές του στὸν περίπατο, στὰ κέντρα, στὸ θέατρο. Πίστευε πὼς οἱ κοπέλες ἔπρεπε νὰ μὴν εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ζωὴ, πὼς ἔτσι μόνο θὰ μπορούσε νὰ τὶς ἀποκαταστήσει.

Κάποια μέρα πρότεινε σ' ἓναν πλούσιο πελάτη του, πού πολὺ τὸν εἶχε ὠφελήσει κερδίζοντας περίπλοκες υποθέσεις, νὰ παντρευτεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀδερφές του. Τὸν ἔφερε σὲ δύσκολη θέση. Αὐτὸς ἐκτιμοῦσε πολὺ κι ἀγαποῦσε τὸν ἄξιο δικηγόρο του, κι οὔτε εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ προίκα. Πὼς ὅμως νὰ παῖρνε μιὰ γυναῖκα κοντακιανή, ὅπως φοβόταν ὅτι ἦτανε κ' ἐκεῖνη;

Ὑστερα ἀπὸ ἐπίμονες παραλήψεις τοῦ Ἡρακλῆ, πῆγε μαζὶ τὸν ἓνα βράδυ στὸ Φάληρο. Μόλις εἶδε τὴν ὑποψήφια νύφη, τὰ ἔχασε: ἦτανε ψηλὴ καὶ λεπτή, χαριτωμένη, εἶχε πολὺ καλοὺς τρόπους. Μὲ λίγα λόγια τοῦ ἄρρεσε. Τὸ ἀποφάσισε ἀμέσως καὶ παντρεύτηκαν μέσα σ' ἓνα μῆνα.

Κάτι παρόμοιο ἔγινε καὶ μὲ τὴν ἄλλη ἀδερφή.

Ὅταν ὁ δαιμόνιος νομικὸς ἔμεινε μόνος, ἄρχισε νὰ υποφέρει ἀπὸ τὴ μοναξιά. Εἶχε πιά ἀφθονα μέσα, θὰ μπορούσε νὰ χαίρεται τὶς ἀκριβότερες διασκεδάσεις· ἀλλ' αὐτὸς δὲ νοιαζότανε παρὰ παρὰ μόνο γιὰ

ΠΑΝΟΥ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

...Τὸ ξέρω ὅτι ἐγὼ ἀνῆκα στὴν κατηγορία τῶν ζώων καὶ ὄχι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ μᾶς λένε ζῶα, γιατί ὑπάρχει σὲ μᾶς ἓνας ἄγραφος νόμος, (ἐνῶ οἱ νόμοι τῶν ἀνθρώπων εἶναι γραφτοί, ἄλλο ἀν δὲν τηροῦνται). Τὸ ἓνα ζῶο ν' ἀφανίζει τὸ ἄλλο. Τὰ

τὴν ἐπαγγελματικὴ του προκοπὴ καὶ γιὰ τὶς πνευματικὲς ἀπολαύσεις. Τοῦ χρειάζοταν ἓνας σύντροφος γιὰ νὰ τὸν ξεκουράζει καὶ γιὰ νὰ τὸν κάνει νὰ μὴν ἀσχολεῖται μὲ τὶς φροντίδες τοῦ σπιτιοῦ.

Κι ἄξαφνα μιὰ μέρα ἀνοίξε τὴν καρδιά του σ' ἓνα μεγάλο βιομήχανο βαθιὰ ὑποχρεωμένο ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες πού τοῦ εἶχε προσφέρει. Κ' ἔφτασε νὰ ζητήσει σὲ γάμο τὴ μονάκριβη κόρη του! Ἐκεῖνος τὰ ἔχασε. Ὑπεραγαποῦσε τὸν Ἡρακλῆ, πίστευε πὼς ἦταν φαινόμενο ἄξιου, ἠθικοῦ κ' εὐγενικοῦ ἀνθρώπου, μὰ λογάριαζε πὼς ἡ κόρη του θὰ χαρμιζόταν ἔχοντας πλάι της ἓναν ἄντρα τόσο κοντό, ἓνα Σβώλο. Φοβόταν ἐξ ἄλλου ὅτι ἐκεῖνη θ' ἀρνιότανε κατηγορηματικά.

— Πολὺ θὰ ἔθελα νὰ σὲ κάνω παιδί μου, ἀπάντησε ὕστερα ἀπὸ βαθειὰ σκέψη. Μὰ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα. Τῆς ἔχουμε δώσει τέτοια ἀνατροφή, πού μόνον αὐτὴ μπορεῖ ν' ἀποφασίσει γιὰ τὸ ποῖος θὰ γίνεῖ σύντροφος τῆς ζωῆς της.

— Ἀποκλείεται μιὰ συνάντηση; ρώτησε θαρρετὰ ὁ Ἡρακλῆς.

— Ἀ, ὄχι, ὄχι. Ἀν εὐκαιρεῖς, ἔλα αὐριο τὸ βράδυ στὸ σπίτι. Ἐξέρεις, ὁδὸς Πανσέδων, Ψυχικὸ.

Πῆγε κρατώντας ἓνα μπουκέτο λουλούδια ἐξωτικά. Ἡ κοπέλα δὲν τοῦ δωσε σημασία. «Τ' εἶν' αὐτὸ τὸ πράμα;» εἶπε μέσα της. Ὅταν ὅμως, ὕστερα ἀπὸ ἓνα θαυμάσιο δείπνο, ὁ Ἡρακλῆς ἔδειξε τὰ χαρίσματα του μιλώντας γιὰ θέματα κοινωνικά, καλλιτεχνικά, λογοτεχνικά καὶ γιὰ τὶς τεχνικὲς προόδους τῆς ἐποχῆς, ἄρχισε νὰ τὸν βλέπει μὲ μάτια διαφορετικά. Σὰν ἓνας γίγαντας τῆς φάνηκε, σὰν ἓνας ἄντρας ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον. Τὸ πνευματικὸ του ἀνάστημα ἐσβησε στὴ σκέψη της τὸ σωματικὸ, ἡ εὐγνωμία, οἱ γνώσεις, ἡ κρίση του τὴν συνεπέραν. Κι ὅπως θὰ ἔχετε καταλάβει, δέχτηκε πρόθυμα τὴν πρότασή του. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ σᾶς βεβαιώσουμε πὼς ἔχσαν καλὰ... καὶ τὰ λοιπὰ.

σκυλιὰ νὰ κυνηγοῦν τὰ πουλιὰ. Τὰ πουλιὰ νὰ κυνηγοῦν τὰ ἔντομα. Οἱ γάτες τὰ ποντίκια. Οἱ ἀλεπούδες τὰ πουλερικά. Οἱ λύκοι, τὰ λιοντάρια, οἱ τίγρεις, ὅτι πὺ ἀδύναμο ζῶο ὑπάρχει στὴ φύση. Ἐνῶ ἄλληλο-ξοντωδὲς βαρύνει ἐμᾶς τὰ ζῶα, καὶ γίνετα αὐτὸ γιατί πὼς ἄλλιως θὰ ζούσαμε ἀν ἡ τροφὴ μας δὲν ἦταν ἀπὸ μᾶς τὰ ἴδια; Πολὺ λίγα ζῶα εἶν' ἐκεῖνα πού λιγουρεύονται κρέας ἀνθρώπινο. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι αἱμοβόρα καὶ φοβερά γιὰ μᾶς τὰ κατοικίδια.

Τί ἔχετε νὰ πεῖτε γιὰ τὴν γατούλα πού διώχνει τὸν ποντικὸ, τὴν κατούλα πού σᾶς γεννάει αὐγουλάκια, τὴν κατσικούλα καὶ τὴν γελαδίτσα πού σᾶς δίνουν φρέσκο γαλατάκι καὶ πόσα-πόσα ἄλλα ὅπως τὸ κουνελάκι, τὸ κοτοπουλάκι, πού σᾶς δίνουν καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ τους, τὴν ἴδια τους τὴ σάρκα γιὰ τροφή; Βλέπετε λοιπὸν πόσο χρήσιμα εἴμαστε ἐμεῖς τὰ κατοικίδια πού ζοῦμε κοντὰ σᾶς; Σᾶς φυλάμε ἀπὸ κινδύνους, σᾶς κάνουμε συντροφιά, σᾶς προσφέρουμε ἀκόμα καὶ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτὸ, ἀντίθετα μ' ἐκεῖνα τ' ἄλλα ζῶα πού ζοῦνε σὲ ἄγριες ζούργιες καὶ δὲ θ' εἶχαν ἀντίρρηση νὰ σᾶς κατασπάραζαν, σὰν τὴ χανει νὰ βγαίνετε μπροστὰ τους...

Βέβαια, οἱ ἀνθρώποι σήμερὰ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα ν' ἀμυνθοῦν καὶ νὰ προστατέψουν τὸν ἑαυτὸ τους ἀπὸ τ' ἄγρια θηρία. Ἐχουν ὅπλα, τόξα, παγίδες, ἐνῶ σὸ δικὸ μας βασίλειο ὁ πόλεμος εἶναι ἀμελείκτος, ἔτσι πού κάθε ἀδύναμο ζῶο ἔχει τὴ μοῖρα νὰ ὑποκύπτει στὸ δυνατότερο. Λοιπὸν μέσα σ' αὐτὸν τὸν φαῦλο κύκλο τῆς ζωῆς πού ζοῦμε ἐμεῖς τὰ ζῶα, τώρα τελευταῖα εἶδα ἐγὼ ἡ Μπούμπη, πὼς σὸν ἴδιο φαῦλο κύκλο ἔχετε πέσει καὶ σεῖς οἱ ἀνθρώποι! Καὶ θὰ σᾶς πῶ ἀμέσως, πὼς ξαφνικὰ μέσα στὶς ἡσυχες πολιτεῖες σᾶς ξεφύτρωσαν φάμπρικες πού οἱ καμινάδες τους βγάζουν μαύρους καπνοὺς καὶ βρωμίζουν τὸν οὐρανὸ σας.

Ἡ μπενζίνα καὶ τὸ πετρέλαιο ἀρωματίζουν ὅλη τὴν ὥρα τοὺς δρόμους σας. Οἱ ἀνθρώποι βήχουν, ἀρρωσταίνουν, γεμίζουν τὰ νοσοκομεία καὶ πεθαίνουν. Τὰ δηληστήρια κ' οἱ βρωμίες πού πέφτουν στὶς θάλασσες ἀρρωσταίνουν τὰ ψάρια· κι αὐτὰ πάλι τὰ τρώτε σεῖς οἱ ἀνθρώποι, καὶ ὕστερα ρωτᾶτε γιατί ἀρρωσταίνετε. Ρωτᾶ λοιπὸν, ποῖος φταίει γιὰ ὅλα αὐτά; Πάλι ὁ ἀνθρώπος, πάλι οἱ ἀνθρώποι...

Ἄρα δὲν θὰ ἦταν καθόλου προβληματικὸ νὰ σκεφτῶ, πὼς ὁ δικὸς μας νόμος ἔφτασε τώρα καὶ σὲ σᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Κι ἀν πάει ἔτσι, κάποια μέρα σίγουρα οἱ ἀνθρώποι θὰ ἐξαφανιστοῦν ἀπὸ τὸν πλανήτη μας, πράγμα πού πολὺ λίγο θὰ ἔνοιαζε τ' ἄγρια θηρία τῆς ζούργιας...

Ἀλλὰ τί θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐμεῖς πού ζοῦμε κοντὰ σὸν ἀνθρώπο, πού μᾶς φροντίζει, μᾶς ἀγαπάει, μᾶς προστατεύει, πού μᾶς γιατρεύει ὅταν ἀρρωσταίνουμε καὶ γλυκαίνει τὸν κάθε μας πόνο; Ἀλλο ἀν καμιά φορά ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴν ἀγάπη μπορεῖ καὶ νὰ μᾶς σκοτώσει!

Ἡ τύχη μας ὅπως βλέπετε εἶναι κοινὴ. Κι ἀν ποτὲ ἔλειπαν οἱ ἀνθρώποι, ἐμεῖς τὰ κατοικίδια, ρωτῶ, ποῖος θὰ μᾶς προστάτευε ἀπὸ τ' ἄγρια θηρία, πού θ' ἄφηναν τὶς ζούργιες καὶ θὰ κατέβαιναν μέσα στὶς πόλεις; Γι' αὐτὸ ὄχι μόνον ἐγὼ ἡ Μπούμπη, ἀλλὰ καὶ τ' ἄλλα σκυλιὰ κ' ἓνα σωρὸ ἄλλα κατοικίδια σκεφτήκαμε νὰ φροντίσουμε γιὰ τὴ δική σας σωτηρία!

(Ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα: «Τὸ ἡμερολόγιο τῆς Μπούμπης καὶ τὸ ὄνειρό»)

Μιά ὁμορφὴ συνήθεια

Τοῦ ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ἐκπαιδευτικοῦ - Β' Ἀντιπροέδρου Ἐφορείας Νεότητος

Ὅπως ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ μακρόχρονη ἐκπαιδευτικὴ πείρα μᾶς διδάσκουν, οἱ περισσότερες ἀπ' τὶς κακὲς συνήθειες, πού μετὰ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων μεταβάλλονται σὲ δεύτερη φύση, ἀν ἐγκαιρὰ δὲν καταπολεμηθοῦν, ἀποκτώνται ἀπὸ τὴν μικρὴ ἡλικία καὶ κυρίως τὴν προσχολικὴ· δηλαδή στὰ ἔξι πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς μας.

Στὴν κρίσιμη αὐτὴ περίοδο, οἱ γονεῖς θὰ πρέπει νὰ ἀφοσιώνονται ὁλοκληρωτικὰ μετὰ τὴν ἀγωγή τῶν παιδιῶν τους καὶ νὰ προσπαθοῦν ὅσο εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσουν αὐτά, συνήθειες μόνον καλὰς καὶ χρήσιμες γιὰ τὰ μετέπειτα δύσκολα τῆς ζωῆς των χρόνια, ἀπὸ τὶς ὁποῖες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς, νὰ μὴ πικραθοῦν τὴν ἡμέρα πού φυσιολογικὰ τὸν πρῶτο καρπὸ θὰ κόψουν καὶ θὰ γευθοῦν ἀπὸ τὸ δένδρο πού μετὰ τὴν παραχώρηση ἀποφασίσανε στὴ ζωὴ νὰ φέρουνε καὶ σωστὰ νὰ ἀναπτύξουν ἀναλόγως. Ἀνάμεσα στὶς ἀρετὲς: ἀγάπη, πίστη, σεβασμός, ὑπομονή, ἀλήθεια καὶ πολλὰς ἄλλες πού θὰ ἐμπεδώσουν σ' αὐτά, κυρίως μετὰ τὸ παράδειγμά τους — προσοχὴ σ' αὐτὸ ἰδιαιτέρη — εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη στὴν τακτικὴ μελέτῃ — πρωταρχικὴ τῶν παιδιῶν ἐργασία, ὅταν ἀρχίσουν στὸ σχολεῖο νὰ πηγαίνουν.

Κάθε σχολεῖο μετὰ τὸν δικό του ἐκπαιδευτικὸ τρόπο, φροντίζει γι' αὐτὸ δίνοντας στὰ παιδιὰ ἰδιαιτέρη γιὰ τὸ σπῆτι ἐργασία, γιὰ τὴν ὁποία οἱ γονεῖς δὲν θὰ πρέπει, ὅπως συνήθως γίνεταί νὰ μεμφιμοιοῦν, ἀλλὰ νὰ τὴν δέχονται πρόθυμα καὶ ὑπομονετικά, ὅσο κι ἂν τὴν βρῇσκουν βαρειά γιὰ τὴν μικρὴ ἡλικία.

Σὲ πολλὰ ἄλλα κράτη, πλούσια καὶ μεγάλα, μετὰ σχολεῖα σύγχρονα, πού ἔχουν ὅλα τὰ μέσα ἐμπεδώσεως — εἰδικὲς αἰθούσες διδασκαλίας, μελέτης, χειροτεχνίας, ζωγραφικῆς, χώρους ἀθλοπαιδιῶν — μετὰ εἰδικὰ ἐκπαιδευμένους δασκάλους καὶ ἀφθονο προσωνυκὸ κατὰλληλα μορφωμένο, οἱ ἐργασίες αὐτὲς γί-

νονταὶ μέσα σ' αὐτὰ καὶ ἔτσι δὲν ἀπασχολοῦν στὸ σπῆτι τὰ παιδιὰ οὔτε καὶ τούς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐλεύθεροι γιὰ κάθε ἄλλη ἐργασία, ἐνῶ στὴ φτωχὴ καὶ μικρὴ μας χώρα πού καλὰ καλὰ δὲν ὑπάρχουν οὔτε αἰθούσες κατὰλληλες γιὰ διδασκαλία, πῶς θὰ γίνετ', ἀν δὲν δοθοῦν στὰ παιδιὰ ἐργασίες ἀπὸ τὸ σχολεῖο γιὰ τὸ σπῆτι, καὶ ἀφοῦ τὸ παιδί εἶναι ἀνάγκη ἀπὸ τὴν μικρὴ του ἡλικία νὰ συνηθίσῃ νὰ ἐργάζεται, νὰ αὐτενεργεῖ καὶ μετὰ πρωτοβουλία νὰ δίνεται ζεστὰ καὶ ὁλόψυχα στὴν ἐργασία του; Σ' αὐτὸ βέβαια ἀρχικὰ θὰ τὸ βοηθήσουν ὁπωσδήποτε οἱ γονεῖς του καὶ ἰδίως τοὺς πρῶτους μῆνες, κατὰ τοὺς ὁποῖους καὶ θὰ κουρασθοῦν πολὺ ἀργότερα ὅμως δὲν θὰ χρειασθεῖ νὰ ἐπεμβαίνουν, γιὰτὶ τὸ παιδί θὰ ἔχει πλέον πάρει τὸ δρόμο του καὶ θὰ ἔχει ἀποκτήσῃ τὴν ὁμορφὴ αὐτὴ συνήθεια, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ προηγουμένως εἴπαμε, δὲν ἀποβάλλεται, ἀλλὰ μᾶλλον μαζὶ μ' αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐγκαταλείπεται.

Τώρα, τὸ πῶς θὰ μπορέσουν οἱ γονεῖς νὰ κάνουν τὰ παιδιὰ τους νὰ ἀποκτήσουν αὐτὴ τὴ συνήθεια, δὲν εἶναι βέβαια οὔτε εὐκόλο, ἀλλὰ οὔτε καὶ τόσο δύσκολο, ὥστε νὰ ἀπογοητευθοῦν. Λίγη καλὴ θέληση χρειάζεται, ὑπομονή, ἡρεμία καὶ αὐτοπεποίθηση, ὁπότε ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ καὶ προσοχὴ, ὅχι νεῦρα, φωνὲς καὶ φοβέρες, γιὰτὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι τελείως ἀντίθετο ἀπὸ ἐκεῖνο πού περιμένουμε.

Ἡ μητέρα, ἡ ὁποία ὑποτίθεται ὅτι δὲν ἐργάζεται σὲ ἔξω ἐργασίες — καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐργάζεται τὴν περίοδο τῶν προσχολικῶν χρόνων τοῦ παιδιοῦ τῆς — θὰ ἔχει ἀπὸ πρὶν ἐτοιμασμένο, τὸ χωριστὸ παιδικὸ δωμάτιο, ἓνα μικρὸ γραφεῖο μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐπένω γιὰ τὴν ἐργασία του πράγματα: εἰκονογραφημένα βιβλία, χαρτιά, τετράδια, μολύβια, χρώματα, ξύστρες κτλ. καὶ τὴν πρῶτὴ ἡμέρα ὅπως καὶ ὅλες τὶς ἄλλες συνέχεια, θὰ ὑποδέ-

χεται χαρούμενη στὴν πόρτα τὸ παιδί τῆς πού γυρνᾷ ἀπὸ τὸ σχολεῖο, θὰ τὸ φιλεῖ καὶ θὰ ρουφᾷ ἀπὸ τὸ μέτωπό του τὴν μοσχοβολία τῶν γραμμάτων λέγοντας του ἀνάλογα γι' αὐτὸ λόγια· ἀμέσως μετὰ θὰ τὸ ὁδηγεῖ μετὰ ἐπισημότητα στὸ γραφεῖο του, γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ σχετικὴ ἀτμόσφαιρα, μαζὶ μετὰ τὴν πρῶτὴ ἐκπληξή. Ἐνῶ θὰ τὸ συμβουλεύει πῶς νὰ τακτοποιεῖ τὰ πράγματά του: σάκκα, βιβλία, τετράδια κτλ., καὶ ἀφοῦ φᾶνε γιὰ μεσημέρι στὸ τραπέζι ὅλοι μαζὶ καὶ ξεκουρασθοῦν γιὰ λίγο, θὰ τοῦ ὑποδείξει πῶς θὰ γράφει, πῶς θὰ διαβάσει καὶ πῶς θὰ ἐτοιμάσει ὅλες τὶς σχολικὲς ἐργασίες του γιὰ τὴν ἄλλη ἡμέρα· μετὰ τὴν βοήθειά της στὴν ἀρχή, μετὰ τὴν ἐπιβλεψή της ἀργότερα καὶ τελικὰ μετὰ τὴν κρυφὴ παρακολούθησή της, ἀφήνοντάς το μόνο. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐργασίες θὰ γίνονται πάντα τὸ ἀπόγευμα· ποτὲ βράδυ, οὔτε πρωί, καθὼς καὶ Κυριακῇ· ἡ ἡμέρα αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡμέρα ἐκκλησιασμοῦ, περιπάτου, παιδικῆς χαρᾶς, ἐκδρομῆς, παιχνιδιοῦ κλπ. — ἡ Κυριακὴ ἀνήκει στὸ παιδί καὶ ὅχι στὸ μαθητὴ. Ἐὰν ὅλα αὐτὰ γίνονται προσεκτικὰ καὶ μετὰ ὑπομονή, τότε τὰ εἴσατε βέβαιοι, ἀγαπητοί μου γονεῖς, ὅτι ἡ ὁμορφὴ συνήθεια τῆς μελέτης ἀπὸ τὰ παιδιὰ σας, ἀποκτήθηκε καὶ ἔτσι μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν σχολείων καὶ τὸ ἀρχημα τῶν ἐξετάσεων, δὲν θὰ πανικοβᾷλεσθε ἐπιστρατεύοντας δασκάλους γιὰ ἰδιαιτέρη μαθήματα ἢ στέλνοντας τὰ παιδιὰ σας σὲ εἰδικὰ φροντιστήρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποσκοποῦν σὲ τίποτα ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ ὑπερβολικὴ κόπωση καὶ τεράστια ἔξοδα.

Καλὴν ἀρχὴ λοιπὸν εὐχομαί μετὰ τοὺς γονεῖς ἀπὸ τὴν φετινὴ χρονιά πού τὰ παιδιὰ τους, μετὰ τὴν προσπαθειὴς των, πάντοτε, θὰ ἀποκτήσουν τὴν ὁμορφὴ τῆς τακτικῆς μελέτης συνήθεια καὶ δὲν θ' ἀκούγεται πᾶς τὸ ἐφιαλτικὸ γιὰ ὅλους: «ΔΙΑΒΑΣΤΕ!».

ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΗ
Καθηγ. τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν

Ἡ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

Τὸ ὄνομα τῆς Μονῆς προέρχεται ἀπὸ τὸν ἄσκητὴ ὁσιο Λουκά πού ζοῦσε σὲ μιὰ σπηλιά τοῦ Ἑλικῶνα, στὴν περιοχὴ Ἀγίας Βαρβάρας. Ἡ δυναμικὴ μορφὴ τοῦ ὁσίου συνδυασμένη μετὰ μιὰ βαθειὰ πνευματικότητα προσέλκυσε πολλοὺς μαθητὲς, κοντὰ τῆς πού ζητοῦσαν νὰ πραγματώσουν τὰ ἱδανικά τοῦ μοναχικοῦ βίου (ἀκτημοσύνη, ὑπακοή καὶ σωματικὴν ἀγνότητα). Ἔτσι μῆτ' ἔχον οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς κοινοβίου πού ἡ φήμη του παραμένει μέχρι σήμερα ἀνεξίτηλη.

Τὸ συναξάριο τοῦ ὁσίου ἀναφέρει:

«Ἡ ἰδρυσις τῆς Μονῆς ἦτο ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ Β' πρὸς τὸν ὁσιον, διότι οὗτος προσέηθευσεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦς Ἀραβας.

Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσεν ἐμπείρους οἰκονόμους· δώσας σχέδιον θαυμαστόν, ἐξήγησεν νὰ κτισθεῖ ναὸς περικαλλὴς καὶ εὐρύχωρος».

Ἔτσι τὸ κτίσιμο τοῦ Ναοῦ ἀρχισε στὰ 962 γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ μετὰ δεκαετία. Ἀλλὰ ἡ ἀνοικοδόμησις ἐνὸς τέτοιου περιλαμπροῦ ἔργου σὲ μιὰ τόσο ἀπομονωμένη ἐπαρχία ὅπως αὐτὴ τῆς Βοιωτίας προκαλεῖ τὴν εὐλογητὴ ἀπορία. Ποιὰ σκοπιμότητα πέρα ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ εὐλάβεια τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ὑπαγόρευσε τὴν ἰδρυσις ἐνὸς μοναστηριακοῦ συγκροτήματος τῆς ἀγλῆς καὶ τῆς ἐντυπωσιακότητάς τοῦ Ὁσίου Λουκά; Ἡ λύσις τῆς ἀπορίας εἶναι ἀπλή: Τὸ τονίζει παλιὸς ἱστορικός: «Ὁ διορατικὸς νοῦς τῶν Βυζαντινῶν κατέστησεν αὐτὴν ὀχυρωτέραν διὰ τῶν τειχῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκλείσθη ἡ μοναχικὴ πολιτεία, πού ἐνδεχομένως θὰ ἠδύνατο νὰ φιλοξενήσει τοὺς ἐκ τοῦ κάμπου προσφεύγοντας περιόλους ἐκ βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν».

Σύμφωνα πάντα μετὰ τὰ βυζαντινὰ ἡθὴ καὶ ἔθιμα κάθε μεγάλο μοναστήρι ἢ ἱερὸ προσκύνημα κτιζόταν πάνω ἢ κοντὰ στὰ ἑρείπια ἀρχαίων ναῶν. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ στὴν περίπτωσιν τοῦ Ὁσίου Λουκά, ὅπου τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀνοίχθηκαν στὴν ὀχυρὴ περιοχὴ τοῦ ἀρχαίου Στερίου. Ἡ τοποθεσία εἶναι ἐλκυστικὴ καὶ ταυτόχρονα ἀσφαλὴς ἀπὸ ἔξω ἐπιδρομὰς, γιὰτὶ προστατεύεται ἀπὸ τὸν ὄρεινὸ ὄγκο τοῦ Παρνασσοῦ.

Στὰ 1204 μιὰ ἐπιθεσις τῶν Φράγκων δίνει ἀφορμὴ στοὺς Λατίνους μοναχοὺς νὰ καταλάβουν τὸ μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Λουκά καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν ἐκεῖ ἑδρὰ Λατίνου ἐπισκόπου μετὰ διοικητικὲς δικαιοδοσίας μέχρι Πελοποννήσου. Ὁ φράγκος τοπάρχης Βονιφάτιος ὁ Μορφερατικὸς ἔδωκε πολλὰ προνόμια καὶ πρόσθεσε μεγάλη γαιοκτησίαν στὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία μετεβλήθη σὲ κάστρο ἀπὸ τὴν τῆς Καθολικῆς Φραγκοκρατίας. Περιττὸ εἶναι νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ ἀύξηση τῶν γαιῶν τῆς Μονῆς ἔγινε μετὰ τὴν «ὑφαρπαγὴν» τῶν κτημάτων τῶν φτωχῶν χωρικῶν τῆς περιοχῆς Παρνασσοῦ, πού αἰσθάνονταν ἀσβήστο μῖσος γιὰ τοὺς Φράγκους κληρικοὺς καὶ φεουδάρχες.

Βέβαια κάτω ἀπὸ τοὺς Φράγκους ἡ Μονὴ ἀνεδείχθη σὲ μέγα κοινωνικὸ καὶ μορφωτικὸ κέντρο. Ἡ φήμη τῆς ἀπλώθηκε κ' ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Στὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας ἡ Μονὴ εἶδε ἡμέρες ἀκμῆς καὶ οἰκονομικῆς εὐημερίας χάριν στὶς πλούσιες δωρεὲς ἐπίσημων Τούρκων, πού βαθύτατα ἐσέβονταν τὸ προσκύνημα καὶ μετὰ πλοῦσια δῶρα καὶ κτηματικὰς παραχωρήσεις πλοῦτισαν τὸ Καθολικὸ τοῦ Ὁσίου Λουκά, τὸ ὁποῖο θεωροῦσαν πολὺ θαυματουργό. Τὰ προνόμια ὅμως τῶν Τούρκων καὶ οἱ οἰκονομικὲς σὲ χρῆμα καὶ γῆ εἰσφορὲς τοὺς δὲν ἀποτροσαν ἀπὸ τὴν Μονή, ἡ ὁποία, ἀπὸ τοὺς πρῶτους σῆκωσε στὴν περιοχὴ τὰ ὅπλα ἐναντία στοὺς «βδελυροὺς Ἀγαρηνοὺς».

ΜΝΗΜΕΙΟ ΚΑΙ ΨΗΦΙΔΩΤΑ

Τὰ ψηφιδωτὰ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς εἶναι ἔργα τοῦ ΙΑ' αἰῶνα, μοναδικὰ γιὰ τὴ λαϊκότητά τους. Ἐνῶ δηλαδή ἡ τεχνολογία τῶν ψηφιδωτῶν τῆς Μονῆς τοῦ Δαφνίου εἶναι ἀριστοκρατικὴ στὴ γραμμὴ καὶ τὴν ἑκφραση, τὰ ψηφιδωτὰ τοῦ Ὁσίου Λουκά χαρακτηρίζονται ἀπὸ μιὰ λαϊκότητα, μιὰ ἀφέλεια κ' ἓνα συγκρατημένο πρωτογονισμό. Στὴν πραγματικότητά τὰ πρόσωπα τοῦ Δαφνίου εἶναι αἰθέρια κ' εὐγενικά, ἐνῶ ἐδῶ ἔχουμε πρόσωπα χωρικῶν, κάπως σαρκώδη καὶ γήινα. Ὁ εἰκονογραφικὸς κύκλος τοῦ Ναοῦ περιλαμβάνει στὴν ἀψίδα τὴν ἐκθρόνη Πλατυτέρα, πού κρατᾷ τὸ νήπιον Ἰησοῦ στὰ γόνατά της. Στὸ θέλο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀψίδα εἰκονίζεται ἡ καθοδὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλ. ἡ Πεντηκοστή. Στὰ τέσσερα μεγάλα τόξα ἔχουμε ἱσαριθμοὺς Ἀρχαγγέλους. Στὴν προθήκη τοὺς τρεῖς παῖδες ἀπὸ τὴν καμίνω τοῦ πυρός καὶ τὸ Δανιὴλ «ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων». Στὶς κόγχες τοῦ τρούλλου ὑπάρχει ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὑπαπαντὴ καὶ ἡ Βάπτισις. Στὸ νόρθηκα ἔχουμε τὸν Νικητῆρα, ὅπου ὁ Ἰησοῦς σκᾶζει μετὰ ταπεινώσεως καὶ πλένει τὰ πόδια τῶν μαθητῶν του, τὴ Σταύρωσις, τὴν Ἀνάστασις, ὅπου εἰκονίζεται μετὰ τὴν εἰς Ἄδου καθοδὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ψηλάφησιν τοῦ δούλοιστο Θεοῦ. Πάνω ἀπὸ τὸ Νόρθηκα ὑπάρχει ὑπερφυσικὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ πού συνδέει τὸν Πρόναο μετὰ τὸν κυρίως Ναό. Εἶναι γνωστὸ ὅτι σὲ κάθε Νόρθηκα Ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος, πού πολλὰς φορὲς χρησιμοποιεῖται σὰν πρόναος, καθόντανε οἱ κατηγούμενοι καὶ οἱ προσκυνῶντες στοὺς πρῶτους αἰῶνες τοῦ χριστιανισμοῦ.

Κατηχούμενοι ήταν αυτοί που δδευαν προς το θείο φώτισμα, δηλαδή το "Άγιο Βάπτισμα. Προστοιμάζονταν όμως με κατάλληλη κατήχηση και να γίνουν μέλη της χριστιανικής κοινότητας και να πάρουν μέρος στα μυστήρια της εκκλησίας. Άλλα πριν βαπτισθούν δεν τους επιτρέπεται να εισέλθουν στο Ναό κατά τις δέκα κρίσιμες στιγμές της θείας λειτουργίας· γι' αυτό πιδ κρίσιμες στιγμές της θείας λειτουργίας με κατάνυξη στέκονταν όρθιοι και προσευχόντανε με κατάνυξη στο νάρθηκα - πρόναο, μπροστά στις κλειστές πόλες του λειτουργούντος ναού. Οι προσκυλιόντες πάλι ήταν όσοι από τους χριστιανούς είχαν βαριά άμαρ- τήσει· γι' αυτό ο εξομολογητής δεν τους επέτρεπε να λάβουν μέρος στα μυστήρια. Στεκόνταν οι «προσ- κυλιόντες» στον πρόναο, και ζητούσαν από τους εισερχόμενους χριστιανούς να προσευχηθούν για τη συγχώρεση και τη σωτηρία τους.

Αξιόλογο έργο γλυπτικής τέχνης διακοσμεί το έσωτερικό του Καθολικού του Όσιου Λουκά: Είναι το μαρμάρινο τέμπλο, που διατηρήθηκε σχεδόν ανέ- το παφο από τα βυζαντινά χρόνια και μās δίνει τον τύπο ενός κλασσικού βυζαντινού εικονοστασίου. Στις εικονοθήκες του τέμπλου υπάρχουν θαυμάσιες εικόνες του Μιχαήλ Δαμασκηνού, οι όποιες δυστυχώς έχουν επιζωγραφισθεί κ' έτσι τα πρωτότυπα έργα έχουν αφανισθεί κάτω από τα νεώτερα, τα πολύ κατώτερα των πρώτων.

Ας σημειωθεί ακόμα και τοῦτο: 'Η Μονή είχε υποστεί «παντοίας κακώσεις». Έτσι, στα 1939 μ' έξοδα όχι βέβαια της εκκλησίας αλλά του ελληνικού δημοσίου, άρχισαν εργώδεις προσπάθειες για τήν άναστήλωση του μνημείου που σώθηκε από βέβαιη κατάρρευση. Στις άναστηλωτικές εργασίες του 1975 άνεκαλύφθη κάτω από το ιερό βήμα κρύπτη που οδηγούσε σε κατακόμβη. Μέσα σ' αυτή άνευρέθησαν διάφορα λειτουργικά σκεύη και 18 σάκοι γεμάτοι ψηφίδες, που βρίσκονταν εκεί τοποθετημένοι, σύμ- φωνα με πολλούς, σάν περισσεύματα από τις πρώτες ψηφιδωγραφίες του ΙΑ' αιώνα. Σύμφωνα πάλι με άλλους ειδικούς οι ψηφίδες αυτές υπήρξαν ό,τι από- μινε από το ψηφιδωτό του τυμπάνου του τρούλλου, που κατέπεσε από σεισμό τόν 14ο αιώνα.

Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει και ο έξωωτερικός διακόσμος του ναού, που κύριο χαρακτηριστικό του έχει την ψευδοκουφική γραφή με όδοντωτά πυρότου- βλα. Το άρχέγονο χρώμα των τούβλων έπρεπε να είναι κόκκινο. Συμβολικό βέβαια χρώμα που άναπα- ριστά το χυμένο στο σταυρό αίμα του Χριστού, το όποιο στηρίζει την οικουμενική εκκλησία σάν σύνολο και σάν μέρος. Για τους βυζαντινούς το πυρότουβλο είχε κι άλλες συμβολικές χρήσεις και σημασίες. Στην Α' Οικουμενική Σύνοδο ο επίσκοπος Τριμη- θούντος Κύπρου, (ό Άγιος Σπυρίδων), βαστούσε στο χέρι του ένα πυρότουβλο. Σύμφωνα πάντα με την παράδοση σε μια από τις πιδ κρίσιμες στιγμές της Συνόδου τόν είδε ο Άρειος, που δεν δεχόταν το μυστήριο της Άγίας Τριάδος, και παραξενεμένος τού λέει: «Σπυρίδων, προς τί το τούβλο στο χέρι σου;» Και ο Σπυρίδων άπαντά ακούτα, Άρειε, από τί στοι- χεία αποτελείται αυτό το τούβλο». Και πριν άποσώ- σει τα λόγια του το τούβλο αναλύθηκε στα τρία συστατικά του: Χώμα, νερό και φωτιά. Αυτά έρμη- νεύθηκαν από τη Σύνοδο σάν σύμβολα της ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ο ΨΑΡΑΣ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΙ Ο ΓΛΑΡΟΣ

Του ΧΡ. Ι. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μιά φορά κ' έναν καιρό μέσα σε μια κουφοσπη- λιά πάνω σ' έναν ξερόβραχο του Αιγαίου είχανε στήσει τη φωλιά τους δύο γλάροι. Όλο τόν καιρό πετούσαν πάνω από τη θάλασσα ψαρεύοντας μες στα κύματα. Πάντα έβρισκαν κάποιο κοπάδι άφρό- ψαρα που σεργιανούσε στα νερά: κκοκάλια, φρύ- σες, ρέικια, σαβρίδια, ζαργάνες, σαρδέλες... Τότε τὰ πουλιά όρμούσαν μες το κύμα κι άρπαζαν όποιο ψάρι λάχαινε να σημαδέσουν. Το σήκωναν ψηλά και κείνο σπαρταρούσε όλόκληρο, άνήμπορο πια να γλυτώσει. Άν ήτανε μεγάλο το κουβαλούσαν στη φωλιά τους και το έτρωγαν σιγά-σιγά. Πιότερο άρεσαν στους γλάρους τὰ νιογέννητα πε- τρώψαρα, που τήν άνοιξη και το καλοκαίρι ξεχύ- νονταν κοντά στο περιγιάλι. Και τώρα ήταν μισο- καλόκαιρο.

Πιδ πέρα, ένα μίλι άπόσταση από τόν ξερό- βραχο, ήτανε το νησί της Μεγαλόχαρης, ή Τήνος. Όλα τὰ θαλασσοπούλια πετούσαν στις άκτες ψά- χνοντας για τροφή. Κειδά, άνάμεσα στις πράσινες πέτρες του γιαιού και στα φύκια, τριγύριζαν λο- γιών-λογιών ψάρια: πέγκες, χάνοι, σπάροι, καλο- γρίτσες... Βοσκοΰσαν στα ρηχά κ' έκαναν τούς γλάρους να ξετρελαίνονται άπ' τη χαρά τους. Και νάταν μόνο αυτό! Στ' άκροθάλασι, όπου το κύμα μουμούριζε στα βράχια, πηδούσαν πότε-πότε έξω άπ' το νερό και γαριδίτσες που χρύσιζαν στόν ήλιο. Μιά μέρα όμως έγινε κάτι που όλοι οι ψαράδες του νησιού θάχουνε να λένε για χρόνια.

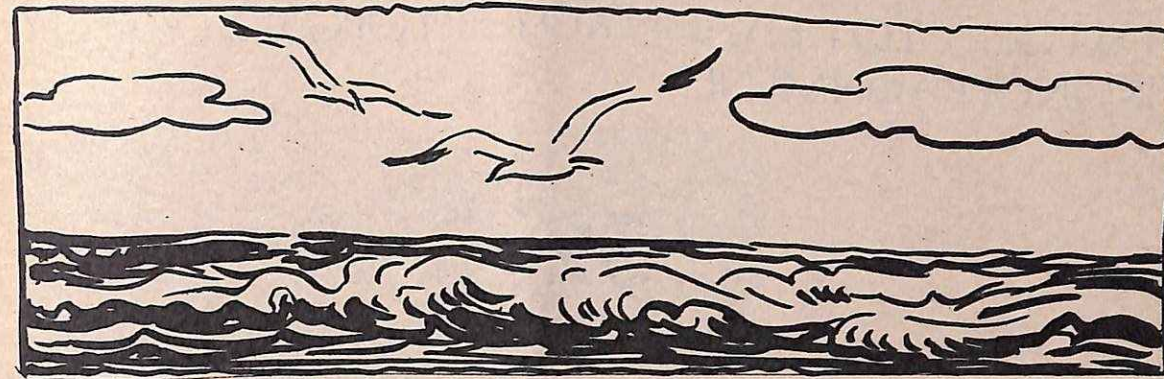
Στην Τήνο, ζούσε ένας ψαράς, ο μπάρμπα Νικολός μαζί με τ' όρφανό έγγονάκι του, τόν Πιτρή. Κάθε μέρα πήγαιναν για ψάρεμα κι όσα ψάρια έπιαναν τὰ πουλούσαν σε μια ταβέρνα στη ντάπια του λιμανιού. Μια κοντανγή, πλέοντας με τη βαρκούλα στ' άνοιχτά, ο γέρος βλέπει ένα γλάρο. Το πουλί έκανε κύκλους πάνω από τὰ κύματα και κάπου-κάπου βουτούσε στο νερό. Ό ο μπάρμπα Νικολός παραξενεύτηκε, γιατί τὰ νερά ήταν άκόμη νυχτωμένα κι όλοι οι γλάροι κοιμόν- τουσιν τέτοιαν ώρα. «Τι να ζητάει τούτο το γλαροπούλι μονάχο του», σκέφτηκε.

Ό Πιτρής που τ' άρεσε πάντα να κάθεται στην πλώρη και να χαίρεται το θαλασσινό περίπατο, δεν είχε προσέξει όσα είχε δει το έμπετρο μάτι του παππού. Σε λίγο όμως, πού το θαλασσο- πουλί άρχισε νάρχεται προς τη βάρκα, ο Πιτρής μόλις το είδε έβαλε τις φωνές:

— Παππού, κοίτα!.. Ένας γλάρος!..

Ό γέρο ψαράς κατάλαβε ότι το πουλί κάτι είχε. Το πέταγμα του ήταν κουρασμένο.

Όταν το πετούμενο πλησίασε αρκετά, ήρθε και κάθισε στην κουπαστή, πάνω στο δεξιό σκαμνί του κουπιού. Ό Πιτρής το κοιτούσε άφωνος.

Μετά από λίγο όμως, λέει πονηρά και σιγανά: — Παππού, το πιάνουμε;...

Ό μπάρμπα Νικολός πρόσεχε κι αυτός το γλάρο και προσπαθούσε να καταλάβει αν ήταν λαβωμένος. Το πουλί φάνοταν τρομαγμένο και τ' άρπαχτικά του μάτια ήταν λυπημένα.

—Ήσυχασε Πιτράκη, άποκρίνεται στο παιδί. Το πουλάκι κάτι θέλει μὰ δεν έχει μιλιὰ να το πεί. Δες, πώς μās κοιτάει!

— Παππού, να τού δώσουμε λίγο ψωμάκι να φάει!... Λέει ο Πιτρής και άπλώνει το χέρι του να πιάσει ένα σακκούλι. Με την κίνηση όμως του μικρού ο γλάρος φοβήθηκε κ' έφυγε. Πήγαινε πάλι προς τὰ κεί που τόν είχαν πρωτοειδεί. Για μια στι- γμή μόνο χαμήλωσε μὰ γρήγορα ξαναφάνηκε. Κι άρχισε πάλι να κάνει κύκλους πάνω από τη θάλασσα. Ό γέρος και το παιδί προσπαθούσαν τώρα να δουν, πού χαμήλωσε το θαλασσοπούλι.

Το πρωινό σύθαμπο κ' ή άπόσταση τούς δυσκόλευαν.

— Πιτράκη!... φώναξε ξαφνικά ο παππούς που κρατούσε το τιμόνι. Ό γλάρος τὰ κατάφερε θαρρώ! Κάτι πλέει στην επιφάνεια. Πάμε να δούμε; Ό λίγη φουσκοθαλασσιά είχε φανερώσει στόν ψαρά ένα πράγμα σὰ σημαδούρα. Κ' έστριψε με τη λαγούδρα τη βάρκα κατά κεί.

Ό ούρανός είχε πάρει τώρα πια να γαλανίζει και το άπαλό ξημέρωμα σκορπούσε φως στο πέ- λαγο. Ό μέρα που έρχόταν κυνηγούσε με άργυρές άνταύγειες το σκοτάδι πάνω στα νερά. Όλο το Αιγαίο ξυπνούσε μυρωμένο μες την άγκαλιά της γής κ' ή θάλασσα χαμογελούσε.

Ό παππούς, που χρόνια πολλά ψάρευε, όλα τούτα τὰ θεϊκά ξημερώματα τὰ ζούσε όλόψυχα. Κ' ήθελε και το έγγονάκι του να το μπολιάσει μ' αυτές τις χαρές του ματιού. Πώς τότε ο Πιτρής:

«Μην κλαίς, μη λές πώς τίποτα δε σούμειν' έδώ πέρα, σου μένει άπάνω στα βουνά το πέραςμα της [μπόρας.

σου μένει ή χαρηνή μακριά στο πέλαγο, κι ή [μέρα...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Ό βάρκα τώρα όλοένα πήγαινε προς το μέρος που πετούσε ο γλάρος. Και σε λίγο, ο ψαράς μαζί

με το παιδί άντίκρυσαν κάτι που δεν το περίμεναν: Πάνω στα βαθυγάλαζα νερά έτρεμε σύγκορμος ένας άλλος γλάρος πιασμένος σε παραγάδι. Ένα άγκίστρι τόν κρατούσε σκλάβο από το στόμα, το θαλασσοπούλι, με τις φτερούγες όρθάνοιχτες τρε- μούλανε θανατερά πάνω στα κύματα. Ό ψαράς μόλις το είδε μουμούρισε: «Το κακόμοιρο, σίγουρα από χθές βράδυ θά τυραννιέται έδώ!». Είπε έτσι, γιατί οι περισσότεροι παραγαδιάρηδες το δειλινό συνήθιζαν να ρίχνουν τὰ δολώματα στη θάλασσα.

Πήρε άμέσως την άπόχη και το μάζεψε. Παιδύ- τηκε λίγο, μὰ το ξαγκίστρωσε. Ό γλάρος, άπο- καμμένος, σωριάστηκε μέσα στη βάρκα. Και τότε έγινε κάτι που όλοι όσοι τόμαθαν το ματαλέγανε σάν θαύμα: Ό άλλος γλάρος που πετούσε, βλέ- ποντας το ταιρι του πεσμένο στο πανίδλο τού σκαριού, πέφτει άμέσως δίπλα του κι άρχίζει να το τσιμπάει μαλακά στα φτερά!

Σε λίγο οι δύο γλάροι πέταξαν. Ό όμορφιά τους είχε ξαναλάμψει στόν αίθέρα. Κι ο παππούς μαζί με τόν Πιτράκη, χαρούμενοι για το κατόρ- θαμά τους καμάρωναν τὰ πουλιά και καλημέριζαν τόν ήλιο που προχωρούσε θριαμβικά σκορπίζον- τας σε στεριές και θάλασσες μαλαματένιες άκτίνες.

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΜΠΟΥΛΗ

«Βυζαντινή Διακοσμητική»

Έκδ. Οίκος 'Α' Αστήρ» Άλ. & Ε. Παπαδημητρίου

Μ' αυτό τόν τίτλο κυκλοφορεί τώρα τελευταία ένα όγκώδες Λεύκωμα τυπωμένο σε χαρτί έξαιρετικό με ύποδειγματική επιμέλεια, που περιέχει πάμπολλα θέματα και αμοτίβων της διακοσμητικής Τέχνης τού Βυζαντίου. Άλλα άπ' αυτά είναι αντιγραμμένα κι άλλα άναπλασμένα με ισάξια έμπνευση από τόν δια- πρεπή άγιογράφο κ. Π. Βαμπούλη, μαθητή και συνεργάτη τού άλησμόνητου Φ. Κόντογλου.

Χαίρεται κανείς σ' αυτό την υπέροχη διακοσμη- τική χάρη της Βυζαντινής Τέχνης αλλά κ' έκείνη τού συγχρόνου ζωγράφου, κ' αισθάνεται έθνικην υπεργήφεια για την τυπογραφική άριότητα, που είναι εφάμιλλη με τών σπουδαιότερων ξένων οίκων, αν όχι άνώτερη.

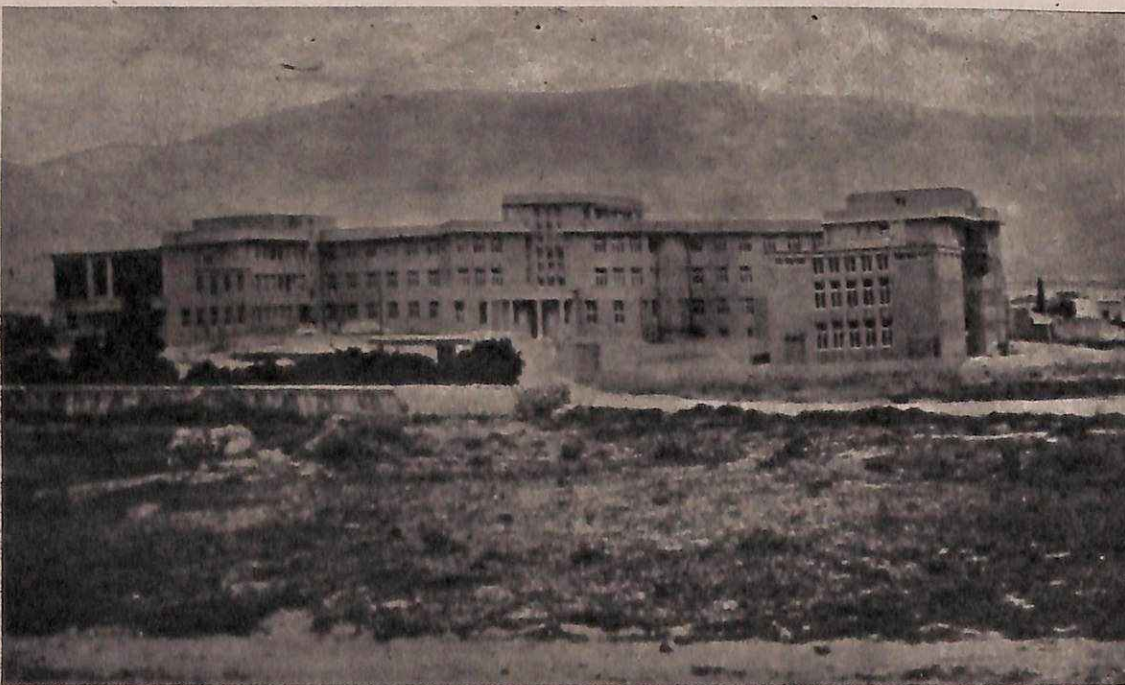
Υπό Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΔΗ

32

1923. Η Μικρασιατική καταστροφή του περασμένου χρόνου έγινε αίτια να εγκατασταθούν στην Αθήνα, στον Πειραιά και στα περίχωρα εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες. Η Μητέρα Πατρίδα αγωνίζεται να τους στεγάσει, να εξασφαλίσει την τροφοδοσία και το ντύσιμό τους, καθώς και την υγειονομική τους περίθαλψη. Είναι πολλοί, πάρα πολλοί οι άρρωστοι και πάρα πολύ λίγα τα νοσοκομεία, λίγα ακόμη και για το ντόπιο

πληθυσμό του Δήμου Αθηναίων που, πριν από την εγκατάσταση των προσφύγων, μόλις έφτανε τις 300 χιλιάδες. Δύο ήταν τότε τα μεγάλα, για την εποχή τους, αθηναϊκά Νοσοκομεία: το Δημοτικό Νοσοκομείο «Η Ελπίς», (150 κρεβάτια), χτίστηκε στις αρχές της βασιλείας του Όθωνος, με δωρεά του πατέρα του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α', συμπληρωμένη από δωρεές Ελλήνων και ο «Ευαγγελισμός» (425 κρεβάτια τό-

τε), που χτίστηκε στα 1884 με πρωτοβουλία της βασίλισσας Όλγας και δωρεές δικές της, της αυτοκρατορικής οικογένειας της Ρωσίας και πλουσίων Ελλήνων (Συγγρού, Κοργιαλένιου και άλλων). Ο υπερδιπλασιασμός του πληθυσμού που δημιούργησε ή εγκατάσταση των προσφύγων, έκαμε έπιτακτικά αισθητή την ανάγκη για την αύξηση των νοσοκομειακών κρεβατιών. Ο Έλληνικός Έρυθρος Σταυρός, συμπαραστάτης πάν-

Το Νοσοκομείο του Ε.Ε.Σ. στα 1931, στην ανατολική τότε περιοχή των Αμπελοκήπων.

Το Νοσοκομείο στα 1959, σημαιοστόλιστο για το Διεθνές Συνέδριο του Έρυθρου Σταυρού.

Η Δραγοπούλειος Σχολή Νοσοκόμων του Ε.Ε.Σ. ανάμεσα στο Νοσοκομείο και στον Οίκο Αδελφών (1959).

τοτε του Κράτους, δεν έμεινε αδιάφορος και σ' αυτή την περίπτωση. Στις 7 Ιουνίου 1923 ο τότε Πρόεδρος του Ιωάννης Αθανασάκης ανέκοινωσε στο Συμβούλιο ότι αέγοντο σκέψεις όπως, προς ανέργειον Νοσοκομείου, επέλθει συνεννόησης μετά της Επιτροπής των Ελλήνων έκτελεστών της διαθήκης Κοργιαλένιου. Ο Μαρίνος Κοργιαλένιος, πλούσιος Κεφαλληνίτης, με επιχειρήσεις στην Αγγλία, στη διαθήκη του που είχε συντάξει στα 1910, είχε αφήσει κληροδότημα από 80 χιλιάδες λίρες κώπερ της ιδρύσεως εν Αθήναις Νοσοκομείου, κληρονομήν Κοργιαλένιου Νοσοκομείον.

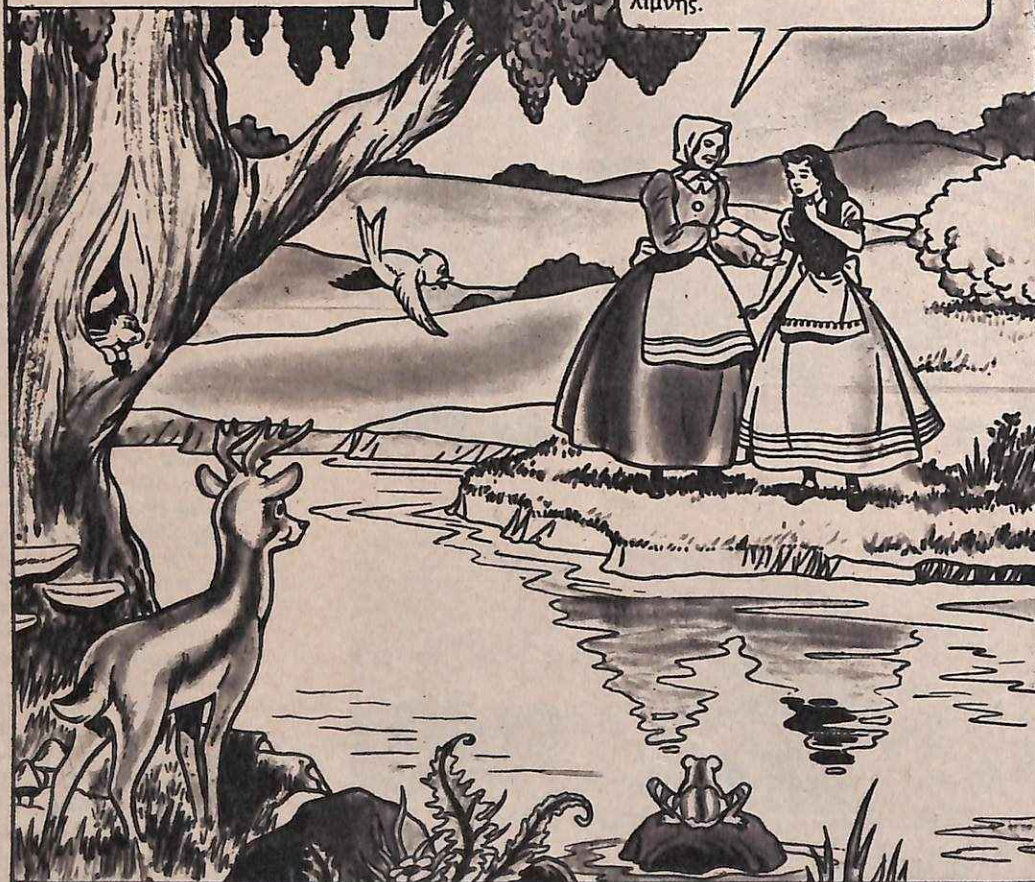
Οι συνεννοήσεις του Αθανασάκη με τους εκτελεστές της διαθήκης κατέληξαν σύντομα σε συμφωνία, αλλά για την πραγματοποίηση του σχεδίου χρειάστηκε η χρηματική συμβολή του ίδιου του Ε.Ε.Σ. και άλλου εθνικού ευεργέτη, του Έμμανουήλ Μπενάκη, που δώρησε, στα 1926, είκοσι χιλιάδες λίρες. Αγοράστηκε οικόπεδο στους Αμπελοκήπους — έξοχη τότε τοποθεσία — έγιναν οι μελέτες και τα σχέδια και στα 1927 θεμελιώθηκε το «Κοργιαλένιου και Μπενάκειον Νοσοκομείον» του Ελληνικού Έρυθρου Σταυρού. Στα 1931 έγιναν τα εγκαίνια και άρχισε να λειτουργεί, με 150 κρεβάτια, άρτια εξοπλισμένο και με εξαιρετο επιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Με αλληλεπληλές μεταγενέστερες επεκτάσεις ο αριθμός των κρεβατιών έφτασε τα 350, με παράλληλη αύξηση των Κλινικών του Νοσοκομείου.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΟΙΡΕΣ

Ἡ καλή μοῖρα τὴν ἔβαλε νὰ κοιμηθεῖ καὶ στρώθηκε στὴ δουλειά.
Ὅταν ξύπνησε ἡ κοπέλα οἱ σωροὶ ἦταν ἑτοιμοί.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ Η ΣΚΛΗΡΟΚΑΡΔΗ
ΜΗΤΡΙΑ ΕΙΧΕ ΣΚΕΦΤΕΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ Ν' ΑΝΑΘΕΣΕΙ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΓΟΝΗ ΤΗΣ.

Θέλω ν' ἀδειάσεις μ' αὐτὸ τὸ
κουτάλι ὅλο τὸ νερὸ τῆς μικρῆς
λίμνης.

Ν' ἀδειάσω τὸ νερὸ
τῆς λιμνούλας;

Ναί. Νὰ μὴ μείνει οὔτε
σταγόνα μέχρι τὸ βράδυ.

Μ' αὐτὸ τὸ κουτάλι
εἶναι γεμάτο τρῦπες!

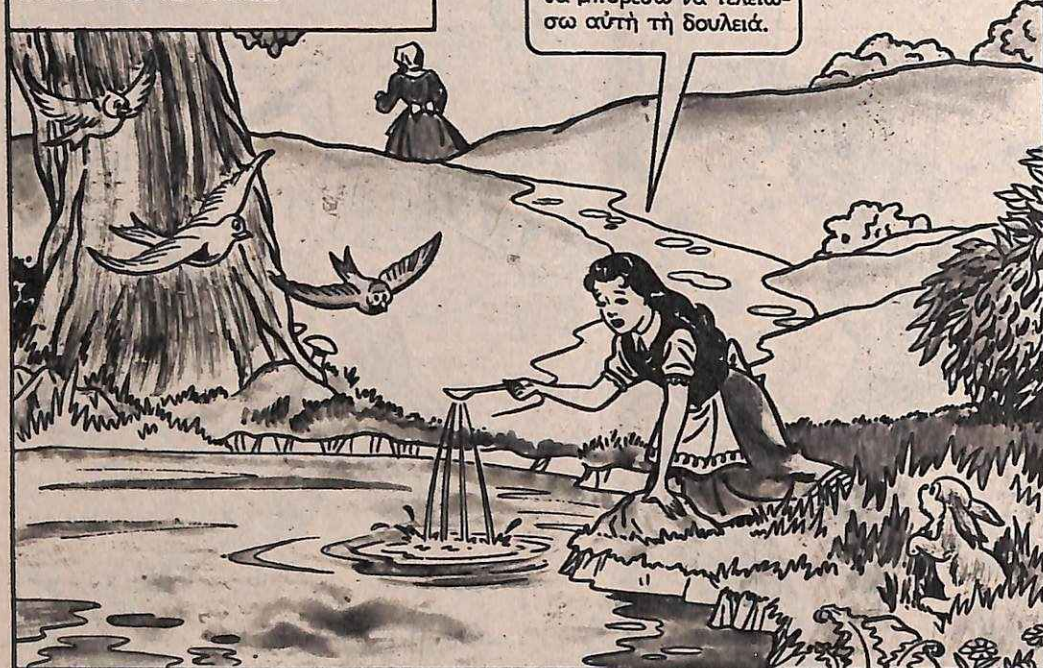
Οὐφ, ὅλο παράπονα
εἶσαι!

Στρώσου ἀμέσως στὴ δου-
λειά χωρίς πολλές κουβέν-
τες, καὶ τέλειωσέ την ἀπόψε,
ἀλλοιῶς ἀλλοίμονό σου καη-
μένη μου.

ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ Η ΚΟΠΕΛΑ ΕΒΓΑΖΕ ΤΟ ΚΟΥΤΑΛΙ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΜΝΟΥΛΑ, ΤΟ ΝΕΡΟ ΕΤΡΕΧΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΥΠΕΣ.

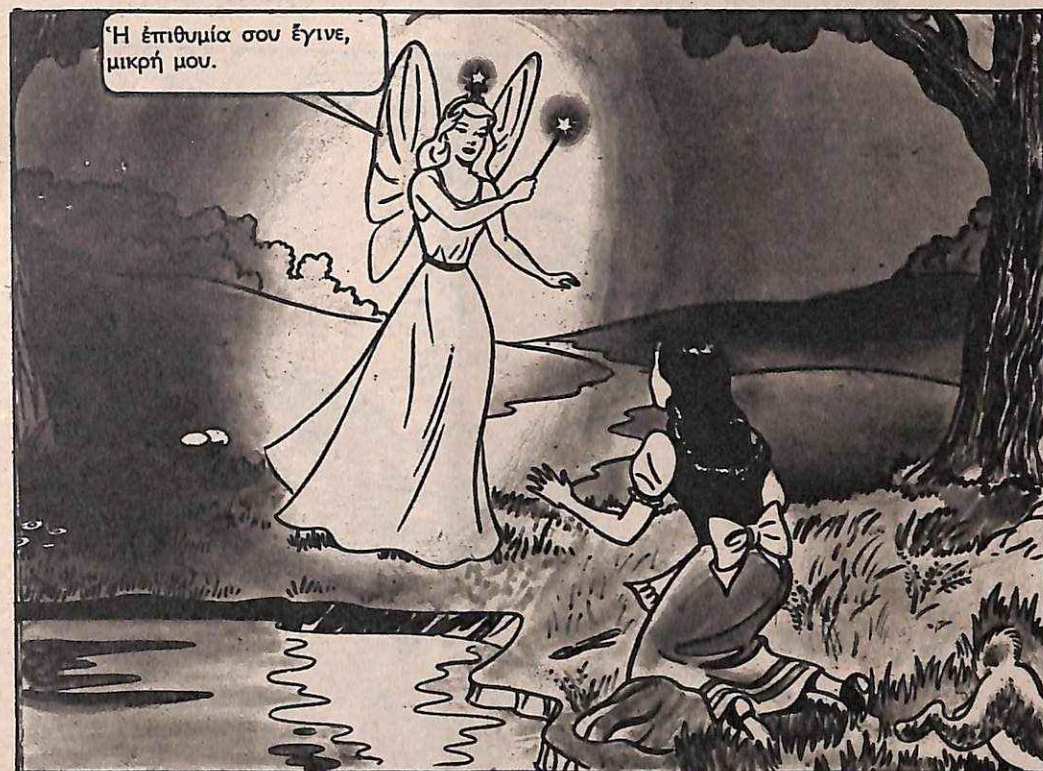
Ω, Θεέ μου! Ποτέ δέν θά μ'αποδέσσω νά τελειώσω αὐτή τή δουλειά.

ΚΙ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΛΑΙΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ ΤΗΣ.

Τὸ μόνο πού κάνω εἶναι νά γεμίζω ἀκόμα πιό πολύ τή λιμνούλα μ' ἐμένα τὰ δάκρυά μου. Πόσο θάθελα νά εἶχα κάποιον νά μ' ἐβοηθήσει.

Ἡ ἐπιθυμία σου ἐγίνε, μικρή μου.

Ποιά εἶσαι;

Εἰμαι ἡ δεύτερη μοῖρα σου. Πήγαине καὶ ἡσύχασε κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ δέντρο, καὶ ἄσε σὲ μὲν τὸ ἀδειασμα τῆς λίμνης.

Τὴν ἄδειασε τὴ λίμνη ἡ καλὴ μοῖρα, μὰ ἡ κακὴ μητριά τὴν πρόσταξε νὰ χτίσει ἓναν πύργο. Τότε παρουσιάστηκε ἡ τρίτη καλὴ μοῖρα. Καὶ τὸ πρῶτὸ ὁ πύργος ἦταν ἑτοιμὸς!

Ἡ ΚΑΛΗ ΜΟΙΡΑ ΛΗΨΕ ΤΙΣ ΓΚΡΙΖΕΣ ΠΕΤΡΕΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΤΗΣ ΡΑΒΔΙ ΚΙ ΑΜΕΣΩΣ ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΜΕΣ ΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ.

Ἡ μητριά τράβηξε στὸ δάσος γιὰ νὰ σκεφθεῖ, τί ἄλλο θὰ μπορούσε ν' ἀπαιτήσῃ.

Τί μπορῶ ἄραγε νὰ βρῶ ποῦ θὰ ξέχασε ἡ προγονή μου; Τὸ βρήκα — σίγουρα δὲν θὰ γέμισε τὰ δέντρα τοῦ δάσους μὲ ἀηδόνια.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ Ἡ ΣΤΡΙΜΜΕΝΗ ΜΗΤΡΙΑ ΤΡΑΒΗΣΕ ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΟΣ.

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΠΥΚΝΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ...

Ποῦ βρίσκομαι; Ἐχάσα τὸ δρόμο μου!

Κ' Ἡ ΚΑΚΙΑ ΜΗΤΡΙΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΧΕΙ ΒΡΕΙ ΑΚΟΜΑ.

Ὁ πύργος ἦταν πιά τῆς κόρης. Ἐνὰς ὠραίος πρίγκιπας πῆγε καὶ τῆς πρότεινε νὰ γίνουν ταίρι.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ. ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΟΙΡΕΣ ΗΡΘΑΝ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΑΝ ΠΩΣ ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΑΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ Σ' ΟΛΗ ΤΟΥΣ ΤΗ ΖΩΗ.

ΤΕΛΟΣ

—'Ακόμη πρέπει να ξέρουμε, ότι, όταν είμαστε κοντά στην έστιά ο δρόμος που ακολουθεί η κίνηση σχηματίζει με την επιφάνεια της Γης μεγάλη γωνία, δηλαδή η κίνηση έρχεται σχεδόν κατακόρυφα. Στη περίπτωση αυτή νιώθουμε τη κίνηση να έρχεται από κάτω. 'Αν η έστιά είναι μακριά η κίνηση έρχεται πλάγια, γιατί η γωνία που σχηματίζει ο δρόμος της κινήσεως με την επιφάνεια της Γης είναι πολύ μικρή και η κίνηση είναι σχεδόν οριζόντια. Τότε λέμε πως ο σεισμός είναι οριζόντιος, ενώ στην πρώτη περίπτωση που είμαστε κοντά στην έστιά λέμε πως ο σεισμός είναι κατακόρυφος. Δηλαδή, ο ίδιος ο σεισμός στους τόπους που είναι κοντά στην έστιά είναι κατακόρυφος και στους τόπους που είναι μακριά είναι οριζόντιος ή κυματοειδής. Στους τόπους που βρίσκονται στο επίκεντρο, δηλαδή ακριβώς πάνω από την έστιά, ο σεισμός δεν προκαλεί καταστροφές. Τα μεγαλύτερα αποτελέσματα του σεισμού δεν παρουσιάζονται στο επίκεντρο, όπως νομίζει ο περισσότερος κόσμος, αλλά σε μικρή απόσταση απ' αυτό. Στους σεισμούς επιφανείας, δηλαδή στους σεισμούς που η έστιά τους βρίσκεται σε μικρό βάθος, γύρω από τα 25 χιλιόμετρα, οι μεγαλύτερες βλάβες γίνονται σε απόσταση 25 χιλιομέτρων από το επίκεντρο, όπου αρχίζει να επικρατεί η οριζόντια κίνηση του σεισμού. Στο επίκεντρο ακριβώς όπου επικρατεί η κατακόρυφη κίνηση, δεν έχουμε βλάβες γιατί η κίνηση του σεισμού απλώς αυξάνει ή ελαττώνει το βάρος του κτιρίου. Σ' έναν τόπο όμως που απέχει από το επίκεντρο όσο το επίκεντρο από την έστιά, δηλαδή όσο είναι το βάθος της σεισμικής έστίας, αρχίζει να επικρατεί η οριζόντια κίνηση του σεισμού. Τότε η επίδραση του σεισμού είναι μεγαλύτερη. Τα κτίρια που δεν είναι αντισεισμικά δεν αντέχουν πολύ στις οριζόντιες δυνάμεις που ασκεί ο σεισμός, ενώ αντέχουν στις κατακόρυφες, αν βέβαια δεν είναι μεγαλύτερες από τη δύναμη της βαρύτητας, δηλαδή από την έλξη που ασκεί η Γη στα σώματα που βρίσκονται κοντά της. 'Η δύναμη που ασκεί ο σεισμός σε ένα σώμα είναι ανάλογη προς τη μάζα του, δηλαδή προς το ποσό.

ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΤΡΕΜΕΙ

(Πώς να προφυλάγεστε
από τους σεισμούς)

Β' τελευταίο

ΠΗΛΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ύλης που περικλείει. 'Επομένως, όσο μεγαλύτερη μάζα έχει ένα σώμα ή ένα κτίριο, τόσο μεγαλύτερη είναι η δύναμη του σεισμού, τόσο μεγαλύτερες και οι βλάβες που προκαλούνται σ' αυτό. 'Ετσι εξηγείται πως τα πλίνθινα σπίτια αντέχουν περισσότερο από τα πέτρινα, όταν, φυσικά, είναι της ίδιας κατασκευής. Το κτίριο της 'Εθνικής Τραπέζης που είναι στη Ζάκυνθο δεν έπαθε καμιά ζημιά στους σεισμούς του 1953 γιατί έχει κτισθεί με μπετόν όχι από κοπανισμένες πέτρες, αλλά από ελαφρόπετρα, που η μάζα της είναι πολύ μικρότερη. 'Ετσι η καταστροφική δύναμη του σεισμού πάνω σ' αυτό ήταν πολύ μικρότερη από ότι θα ήταν αν είχε κατασκευασθεί από μπετόν που μεταχειρίζονται στα συνηθισμένα κτίρια.

'Αν την ώρα του σεισμού βρεθούμε στο υπαίθριο είμαστε ασφαλείς. Δεν υπάρχει φόβος να γίνουν μεγάλα ρήγματα που να

μάς καταπιούν ή ακόμη να γίνει καμιά καθίζηση και να βουλιάξουμε;

'Εκτός από τρεις περιπτώσεις σ' όλο τον κόσμο δεν αναφέρεται να έγινε από σεισμό ρήγμα τόσο μεγάλο που να κατάρπει ζώα και ανθρώπους. 'Ακόμη ποτέ δεν βουλιάζει απότομα το στερεό έδαφος τόσο πολύ, ώστε να βουλιάξει από σεισμό ένα μέρος από τη Γη. Γίνονται πολλές καθιζήσεις, αλλά αυτές είναι απλά κατακαθίσματα ή κατολισθήματα σε μαλακά έδαφη. Γι' αυτό δεν υπάρχει φόβος να βουλιάξει ένας τόπος που βρίσκεται σε στερεό έδαφος. Τέτοιος φόβος υπάρχει μόνο για τους τόπους που βρίσκονται κοντά στη θάλασσα και το έδαφός τους είναι μαλακό και ακουμπάει πάνω σε στρώμα στερεό που έχει κλίση προς τη θάλασσα. Σε ένα τέτοιο μέρος κοντά στο Αίγιον ήταν κτισμένη η 'Ελική που κατεποντίσθη από σεισμό το 373 π.Χ. 'Από κατολισθήσεις διατρέχουν πολύ κίνδυνο τα χωριά που έχουν κτισθεί στις πλαγιές των βουνών. Δυστυχώς τέτοια χωριά έχουμε πολλά στην 'Ελλάδα από τον καιρό της Τουρκοκρατίας. Τότε για να βλέπουν από μακριά τους Τούρκους όταν πήγαιναν για επιδρομές, έκτιζαν τα χωριά ψηλά σε πλαγιές. Τα χωριά αυτά κινδυνεύουν ακόμη από κατακαυλίσματα βράχων. 'Ενας τέτοιος βράχος στη Λευκάδα, καθώς έπεφτε κατά τον σεισμό του 1948, έκοψε είκοσι δέντρα. 'Ενας άλλος πάλι στο χωριό Πλαγιά, στην Αιτωλοακαρνανία, έσπασε τον τοίχο ενός σπιτιού και μπήκε μέσα. Το πέσιμο των βράχων προετοιμάζεται από χρόνια από τις μεγάλες βροχές. 'Ο σεισμός απλώς τους κάνει να πέσουν πιο γρήγορα.

'Ενας άλλος κίνδυνος, όταν βρίσκεται κανείς στο υπαίθριο, είναι τα θαλάσσια κύματα που γίνονται από τους σεισμούς. Στο βυθό της θάλασσας, όπως και στην στεριά, όταν γίνει σεισμός μπορεί να γίνουν κατακαθίσματα ή κατολισθήματα σε μαλακά έδαφη και να δημιουργηθούν κοιλάματα. Το νερό τρέχει τότε με όρμη να γεμίσει αυτά τα κοιλάματα, χτυπάει στα τοιχώματά τους, και γυρίζοντας σχηματίζει τα θαλάσ-

(Συνέχεια στη σελ. 27)

Ο Ε.Ε.Σ. ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Στιγμιότυπο από την ομιλία του 'Αντιπροέδρου Ε.Ε.Σ. Καθηγ. κ. 'Ορ. Λουρίδη. Δεξιά του ομιλητή ο Πρόεδρος του Συνεδρίου Καθηγ. κ. Α. Κωνσταντινίδης.

Στη Νομική Σχολή του 'Αριστοτελείου Πανεπιστημίου πραγματοποιήθηκε από 18/8 - 17/9 η σ' περίοδος μαθημάτων που ώργάνωσε το 'Ινστιτούτο Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων, με θέμα: α' 'Η ειρηνιστική κίνηση και το ανθρωπιστικό δίκαιο' και με συμμετοχή 100 και πλέον 'Ελλήνων και ξένων διανοητών και ειδικών πανεπιστημιακών διδασκάλων από 36 χώρες.

Στην πανηγυρική έναρκτήρια συνεδρία, προσφώνησε εκ μέρους του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού τους ξένους συνέδρους στα γαλλικά, ο 'Αντιπρόεδρος του Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. 'Ορέστης Λουρίδης. Παραθέτουμε σε μετάφραση τον λόγο του κ. Καθηγητού, που τονίζει γιατί ο 'Ερυθρός Σταυρός είναι αναντικατάστατος στο θέμα του Διεθνούς 'Ανθρωπιστικού Δικαίου και της ειρηνικής μεταξύ των ανθρώπων συνπαρέθεσης.

Δοκιμάζω συναίσθημα ικανοποίησης και χαράς διότι εις μέ, τον εκπρόσωπον του Ε.Ε.Σ., έλαχεν ο κληρός να προσφωνήσω τους συνέδρους, κατά την πανηγυρικήν έναρξιν του Συνεδρίου τούτου του θεμα-

τοφύλακος, λαμπρού 'Ινστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς δικαίου και Διεθνών Σχέσεων, να συγχαρώ τους ρέκτας κ.κ. Πρόεδρον και Διευθυντήν, ως και τους αξίους συνεργάτας των δια το έπιτελεσθέν και έπιτελούμενον έργον, να ευχηθώ την συνεχή και πλήρη ευόδωσιν των ύψηλόν έπιπέδου σκοπομένων σας και να ευχαριστήσω δια την τιμήν της επίσημου προσκλήσεως της καλαιμάχου, υπερανωβίου 'Ερυθροσταυρικής 'Οργάνωσέως μας, η οποία, με συνέπειαν και με συνέχειαν, εκφράζει και αντιπροσωπεύει εμπράκτως το 'άνθρωπιστικόν ιδεώδες' και αποτελεί αδιπλωμα τιμής δια το 'Έθνος μας.

'Επιθυμώ επίσης να δηλώσω, ότι όλα τα μέλη του ΚΔΣ του Ε.Ε.Σ. θα θεωρούν πάντοτε χρέος των να επικουρούν και υπό την ιδιότητά των ως πνευματικών ανθρώπων και υπό την δραστηριότητά των εις το άνωτατον κοινωνικόν περιβάλλον της Πατρίδος μας και της 'Αλλοδαπής, να επικουρούν, λέγω, κάθε θετικήν και αξίαν εξάρσεως προσπάθειαν δια την ανέλιξιν και την διάδοσιν του 'Ελληνικού 'Ανθρωπιστικού Πνεύματος και των ειρηνικών μεταξύ των ανθρώπων σχέσεων, προσ-

πάθειαν, η οποία θα άποσπάται από την ευγενή φυσιογνωμίαν του 'Ανθρώπου και από τον σεβασμόν, ο οποίος εμπνέεται από την επιβαλλομένην προσωπικότητά του, ως σκοπού και κορωνίδος της Δημιουργίας, κατά την θέσφατον ρήσιν του 'Ιερού Χρυσοστόμου, του γνησίου τούτου κοινωνικού χριστιανού.

Την θεραπείαν της προσπάθειας αυτής φροντίζει και το 'Ινστιτούτον σας. 'Αλλωστε και αι δύο 'Οργάνωσεις μας όφείλουν να έναρμονίσουν τας προσπάθειάς των δι' ούσιαστικάς και πρακτικάς έπιτεύξεις, άνεκτιμήτου, όπως είμαι βέβαιος, αξίας και να παραδώσουν πολυτιμωτάτην παραδιατάτην ειρηνιστικής πολιτικής, που πρέπει να θεωρηται — και μάλιστα σήμερα — η ούσιώδης και πρωτίστη προϋπόθεσις δια την ειρηνικήν συνύπαρξιν και την φιλάδελφον συμβίωσιν των ανθρώπων, των μεταβληθέντων σχεδόν καθ' ολοκληρίαν εις άθλια θύματα της μισαλλοδοξίας και των άλλοπροσάλλον φανατισμών.

Και ο μόν Διεθνής 'Ερυθρός Σταυρός είναι αναντικατάστατος εις το έργον της ανάπτυξεως και της εφαρμογής του Διεθνούς 'Ανθρωπιστικού Δικαίου, ταυτοχρόνως δε και η ανά τον κόσμον μοναδική εις πληρότητα και κύρος 'Οργάνωσις Εύποιίας, την οποίαν άδύνατον είναι να αναπληρώσει εις το θεάρστον αυτό έργον οιαδήποτε άλλη διεθνής όργάνωσις, μηδε των 'Ηνωμένων 'Εθνών εξαίρουμένων. 'Ο δε 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός έχει υπηρετήσει από του 1877 τον άξιον Λαόν μας και έχει προσφέρει πολυτίμους εθνικάς υπηρεσίας εις το Κράτος και εις την καλήν φήμην της Πατρίδος μας, ως αξιόλογος και σεβάσιμος Πρεσβευτής μας εις το έξωτερικόν και ως άνταποκριτό νόμενος άπολύτως προς τα ύψηλά ιδεώδη του ανθρωπισμού και τας άκαταλύτους ήθικας αρχάς και αξίας της ελληνικής αιωνιότητος και της ευεργετικής εύποιίας.

'Οποιαδήποτε, λοιπόν, θυσία εις τον βωμόν του ανθρωπιστικού φαινομένου, που είναι η πνευματική πεμπτούσια του οικουμενικού έθνισμού των 'Ελλήνων, όσονδήποτε μεγάλη και άν είναι, θα είναι πάν-

τοτε μικρά, όπως και οποιαδήποτε θυσία δια την Πατρίδα μας, η οποία, από το φώς του 'Ελληνικού Πνευματικού Σύμπαντος, πρώτη προσέφερε τον ώργανωμένον 'Ανθρωπισμόν όπως περιφανώς μαρτυρούν τα άποδεικτικά εύρήματα και διακηρύττει η 'Ιστορία των 'Εθνών.

Είθε, λοιπόν, αι μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις να άποβούν τόσο στεναί και εγκάρδιαι, ώστε να καταστή δυνατόν να λεχθί δι' ένα έκαστον έξ αυτών το γνωστόν του θυμοσώφου Μενάνδρου: 'ώς χάριεν έστ' άνθρωπος, άν άνθρωπος ή'.

Είθε, ακόμη, να γίνη η ανθρωπιστική πίστις, το ιδανικόν όλολήρου της ανθρωπότητος και μάλιστα το ιδανικόν όλολήρου της ζωής των νέων, να γίνη δηλαδή το μεγάλο αίτημα της ζωής της νεολαίας, της χρυσής αυτής ελπίδος κάθε έθνους και του άτιμήτου στολιδιού κάθε κοινωνίας.

**

Η ΔΩΡΕΑ
ΤΗΣ Κας Μ. ΚΑ. ΜΠΛΑΝΣΑΡ

'Η σύζυγος του Γενικού Διευθυντού του Διεθνούς Γραφείου 'Εργασίας Κυρία Μαρί Κλαίρ Μπλανσάρ, Πρόεδρος του 'Ερυθρού Σταυρού της Χώρας του Σάξ (Γαλλικής 'Επαρχίας), έπεσκέφθη την 19.9.78 τα Κεντρικά Γραφεία του Ε.Ε.Σ. Την έδεξιώθη ο 'Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουρίδης, ο οποίος την κατετόπισε επί των δραστηριοτήτων του Ε.Ε.Σ. και κυρίως επί του έπιτελουμένου για τα Κουλεικά παιδιά σωτηρίου έργου του Κέντρου Αίμοδοσίας μας. 'Η κ. Μπλανσάρ, συγμνημένη από την τύχη των παιδιών αυτών και ένθουσιασμένη από τις φροντίδες του Ε.Ε.Σ. για την έπιβίωσή τους, αιδόρμητα προσέφερε στον κ. 'Αντιπρόεδρο 200 Γαλλικά Φράγκα γι' αυτά και παρακάλεσε να γίνει το α' άντεπιστέλλον μέλος του δικού μας 'Ερυθρού Σταυρού.

Μετά, μαζί με την Κυρία Ν. Πετρίδου, ιδιαίτερα Γραμματέα του 'Υπουργού κ. Κ. Λάσκαρη και την Κυρία Εύδ. Παπαγιαννοπούλου, 'Ιστορικό, που την συνόδευσαν, η Κυρία Μπλανσάρ άκολούθησε τον

Καθηγητή κ. Λουρίδη σε μια περιήγηση των διαφόρων τμημάτων του Μπενακείου - Κοργιαλενίου Νοσοκομείου μας. 'Ετσι, επισκέφθηκαν την Μονάδα Τεχνητού Νεφρού, το Γαστρεντερολογικό και το Παθολογοανατομικό 'Εργαστήριο, την 'Οφθαλμολογική Κλινική και το Λουρίδειο Στοματολογικό Κέντρο του Ε.Ε.Σ.

'Η κ. Μπλανσάρ εκφράσθηκε με ένθουσιασμό για το έπιτελούμενο από τους γιατρούς και τις αδελφές κοινωφελές έργο και υποσχέθηκε να άναφέρει στον Γαλλικό 'Ερυθρό Σταυρό τις έπιτυχημένες δραστηριότητες του Ε.Ε.Σ. σε «τόσους πολλούς και διάφορους τομείς εύποιίας και κοινωνικής προνοίας», όπως η ίδια άνέφερε άποχαρετώντας τον ξεναγό της 'Αντιπρόεδρο κ. Λουρίδη.

**

ΑΣΙΕΠΑΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

'Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος έπαινει και συγχαίρει τους παλαιάτου μαθητές, οι οποίοι, όπως μάς γράφουν οι κ.κ. Διευθυνται των Σχολείων τους, παρέδωσαν στους δικαιούχους τα χρήματα και άντικείμενα, που βρήκαν.

- 1) Νεκτάρ. Κακαβάς, 33ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου Κρήτης.
- 2) 'Αλεξία Κακαβά, 33ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου Κρήτης.
- 3) Μεταμόρφη Γρηγοριάδου, Δημ. Σχολ. Καστανούσσης Σίντικης.
- 4) Φώτιος Μπράτης, Δημ. Σχολ. Δροσοπηγής 'Αρτας.
- 5) Χαριτίμη Καραβασίλη, Δημ. Σχολ. Δροσοπηγής 'Αρτας.
- 6) Νικόλ. Δημοαχρόνης, 1ον Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Ιωάννου Ρέντη.
- 7) Δαμιαν. Παπαγαλάνης, 12ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 'Αττικής.
- 8) Βασίλ. Βασιλόπουλος 12ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 'Αττικής.
- 9) 'Ιωάν. Βολανάκης, Δημ. Σχολ. 'Αποδόλου Ρεθύμνης.
- 10) Εύαγ. Βολανάκης, Α' Γυμν. Φουρφουρά Ρεθύμνης.

11) Γεώργ. Παπατζανάκης, Γυμ. Νεαπόλεως Κρήτης.

12) 'Αλέξ. Μόζ, 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής.

13) Χρίστος Μούγιος, 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής.

14) 'Ελένη Κακοβαίου, 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής.

15) Σπυρ. Γκέκας, 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής.

16) Παναγ. Σαββόπουλος, 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής.

**

ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΣΟΥΗΔΙΚΟΥ Ε.Ε.Ν.

Το άεροπλάνο σήκωσε τα φτερά του το άπομεσήμερο της 13ης Αύγουστου και πέταξε στον ήλιόλουστο όρίζοντα. 'Ανάμεσα στους επιβάτες του, έμεις, δυο κορίτσια με το διακριτικό σήμα του Ε.Ε.Σ. ξεκινήσαμε να εκπροσωπήσουμε την 'Ελλάδα στη μακρινή Σουηδία.

Μετά από πεντάωρο ταξίδι, το άεροπλάνο προσγειώθηκε στη Στοκχόλμη.

Οι τέσσερες πρώτες μέρες πέρασαν ξεγνοιαστά με συνεντεύξεις στον τύπο, συναντήσεις με άνωτατα στελέχη του Σ.Ε.Σ., εκδρομές, ξεναγήσεις κλπ. Είχαμε συζητήσεις σχετικές με την λειτουργία του Ε.Ε.Σ. γενικά, του Τμήματος Νεότητος, των Α' Βοηθειών καθώς και με την κατάσταση της νεολαίας και του βιοτικού έπιπέδου της χώρας μας.

Οι υπόλοιπες έξι ημέρες κύλησαν στην κατασκήνωση, όπου ήταν και το κύριο τμήμα της άποστολής μας. Σαν αρχηγοί άναλάβαμε από μια πενταμελή ομάδα παιδιών υγιών και καθυστερημένων πνευματικά.

'Εντυπωσιαστήκαμε από την καλή όργάνωση, τη σωστή λειτουργία και τον τρόπο επικοινωνίας των σχετικά άναήτρων παιδιών με τα ύψη. Κύριος σκοπός της κατασκήνωσής ήταν η έπιδιδωξη τρόπου επικοινωνίας μεταξύ παιδιών διαφορετικής πνευματικής στάθμης και η όμαλή συνέχιση και λειτουργία της ζωής μέσα σε μια κοινωνία με διαφορετικά μέλη.

Οι άποφάσεις και το ήμερήσιο προγραμμα παίρνονταν από κοινού με τα παιδιά ύστερα από ιδιαίτερη συνουμία των άρχηγών.

Παρά τη δυσκολία της γλώσσας, η άποστολή μας όπως πιστεύουμε πέτυχε.

(Άπόσπασμα από την έκθεση των μελών της άποστολής)

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού εξυπηρετεί με τις διάφορες Υπηρεσίες του τον περασμένο μήνα Αύγουστο 8.376 αρρώστους και τραυματίες.

1) Τραύματα, κατάγματα 2.953. 2) Παθολογικά νοσήματα 3.489. 3) Υπόλοιπες περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, εγκαύματα κλπ.) 1.934.

Χαρακτηριστικές περι-

πτώσεις: Δηλητηριάσεις φαρμακευτικές 78. Δηλητηριάσεις τροφικές 62. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.081. Τροχαία ατυχήματα 556. Εγκαύματα 105. Μέθη 58.

Με τον ασύρματο δόθηκαν Ιατρικές οδηγίες σε ποντοπόρα πλοία για άρρωστα μέλη των πληρωμάτων των 29. Τα άσθενοφόρα αυτοκίνητα έκαναν χιλιόμετρα 24.418 και μετέφεραν εις διάφορα Νοσηλευτικά Ιδρύματα αρρώστους και τραυματίες 1.909. Λοιπές μεταφορές άσθενών 335.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΤΟΥΣ 1977

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΦΟΡΕΙΑ

Πρόεδρος : ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ (μέχρι 3-6-77)
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ (από 3-6-77)
Γεν. Γραμματέας : ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Εύστ. Σπηλιωτόπουλος
Ζώης Γιακουμής (από 30-6-77)
Άναστ. Παγκαλιός
Χρήστος Κεφάλας (από 2-9-77)
Παναγ. Τσακρής (μέχρι 3-6-77)
Σπ. Παναγιωτόπουλος (από 5-11-77)
Κωνστ. Παπαπάνος (μέχρι 3-6-77)
Παναγιώτης Βλάχος
Δημ. Χριστόπουλος
Ελένη Ποταμιάνου
Διονύς Σακαλάκης (από 3-6-77)
Σταυρούλα Παπαμικρούλη (από 3-6-77)
Άριστέα Αγγελόπουλου

Διευθυντής: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ίκανοποιητική ήταν και κατά το 1977 η δράση του Ε.Ε.Σ. Νεότητας. Τ' αποτέλεσμα, κατά τομείς δραστηριότητας, έχουν ως εξής:

Α' ΚΙΝΗΣΗ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Τα μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητας (μαθητές Στοιχειώδους, Μέσης και Άνωτέρας Εκπαίδευσης της Χώρας) έφθασαν κατά το σχολικό έτος 1976-1977 σε 455.001, (25.749). Ερυθροσταυρικές ομάδες, που ανήκουν σε 8.215 Σχολεία Στοιχειώδους, 839 Μέσης και 34 Άνωτέρας Εκπαίδευσης.

Β' ΔΡΑΣΗ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

α) Στόν τομέα της Ύγιεινης: 18.499 Ομάδες εργάστηκαν για την ατομική και τη γενική καθαριότητα, για τον εύτερισμό του σχολικού χώρου και της κοινότητάς τους, για την προστασία του περιβάλλοντος και έβοήθησαν στην καταπολέμηση της έλονοσίας.

1.520 Ομάδες έλαβαν μέρος σε ανασωσείς κ' έφύτψαν συνολικά 382.735 δεντράκια.

2.958 Ομάδες έκαλλιέργησαν σχολικούς κήπους.

δεσμών με τους ξένους Ερυθροσταυρίτες:

1.037 Ομάδες λευκάματα σχολικής αλληλογραφίας, χειροτεχνήματα, πίνακες σχολικής τέχνης, κοκκίες με έθνικες ένδυμασίες και φιλικές επιστολές ανταλλάχθηκαν μεταξύ των σχολικών Ερυθροσταυρικών ομάδων Ελλάδος και ξένων Χωρών.

Γ' ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

Από την 1η Ιανουαρίου ως την 31η Δεκεμβρίου 1977 έγιναν 7 μηνιαίες εκδόσεις του Περιοδικού «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», (γιατί εξ αίτίας της πολυήμερης απεργίας των τυπογράφων το τεύχος Μαΐου δεν έκυκλοφόρησε), τυπώθηκαν συνολικά 1.333.155 τεύχη. Απ' αυτά έχουν διατεθεί με πληρωμή 1.286.295 αξίας δραχ. 5.427.267,65, και τ' άλλα δωρεάν.

Δ' ΕΚΘΕΣΗ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στις 29 Ιανουαρίου 1977 εγκαινιάστηκε στην αίθουσα Τελετών του μεγάρου του Ε.Ε.Σ., με παρουσίες του Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Παναγ. Γεωργούντζου, Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, Ε.Ε.Σ., της Εφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητας, Διευθυντών του Υπουργείου Παιδείας, Γεν. Επιθεωρητών Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαίδευσης, Επιθεωρητών Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαίδευσης Αθηνών-Πειραιώς, Εκπαιδευτικών Λειτουργιών, Συνεργατών Ε.Ε.Σ. και Αντιπροσωπειών Ερυθροσταυριτών μαθητών των Σχολείων Αθηνών ή έτήσια Έκθεση Λευκωμάτων σχολικής αλληλογραφίας των Ελλήνων Ερυθροσταυριτών μαθητών με συναδέλφους τους του εξωτερικού. Κατά την τελετή διμήλησαν οι Επιθεωρητές κ.κ. Χαρ. Ψωινός της Στοιχειώδους Εκπαίδευσης και Απ. Παπαθεοδώρου της Μέσης, κ' ετόνισαν την σπουδαιότητα του έργου του Ε.Ε.Σ. Νεότητας και την σημασία της ανταλλαγής των Λευκωμάτων σχολικής αλληλογραφίας, που αποτελεί μέρος της γενικότερης εκπαιδευτικής δραστηριότητας για την προαγωγή της διεθνούς φιλίας και κατανοήσεως μεταξύ των νέων των διαφόρων Χωρών. Έπειτα ο Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Παναγ. Γεωργούντζος εξέφρασε προς τους Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς τις θερμές ευχαριστίες του Ε.Ε.Σ. για την πολύχρονη και δημιουργική συνεργασία τους με τον Ε.Ε.Σ. Νεότητας, ετόνισε τα λαμπρά αποτελέσματά της και υπογράμμισε την ξεχωριστή θέση που κατέχει ο Ε.Ε.Σ. Νεότητας στη Διεθνή Ερυθροσταυρική οικογένεια.

Τα Λευκάματα έκαναν σ' όλους εξαίρετική εντύπωση για τις καλλιτεχνικές συνθέσεις, την πρωτοτυπία και την καλαισθησία τους.

Ε' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ.Ν. ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητας έλαβε μέρος κατά το 1977:

α) Στην 5 Διεθνή Συνάντηση που οργάνωσε ο Βελγικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητας στο Hoboken από 31/7 έως 7/8 1977 γι' ανταλλαγή απόψεων σχε-

τικά με την καλύτερη λειτουργία Ε.Ε.Σ.Ν. και την προαγωγή του έργου του, με την καθιέρωση του Πειραμτικού Σχολείου Πανεπιστημίου Αθηνών και Σύμβουλο της Εφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητας δ. Άριστέα Αγγελόπουλου.

β) Στη Διεθνή Συνάντηση Ε.Ε.Σ.Ν. που οργάνωσε ο Αυστριακός Ε.Ε.Σ. Νεότητας στο Langenlois από 9 έως 29/7, για τη μελέτη της καλύτερης λειτουργίας του με 4μελή ομάδα Ερυθροσταυριτών μαθητών, υπό την αρχηγία της Καθηγήτριας του Κολλεγίου Αθηνών δ. Όλυμπιας Καραγιωργά.

γ) Στη Διεθνή Συνάντηση Πρώτων Βοηθειών που οργάνωσε ο Γερμανικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητας στο Αννόβερο από 14 έως 24/7, με 5μελή ομάδα Ερυθρ. μαθητών με την Αρχηγία του Επιστημονικού Συνεργάτη του Ε.Ε.Σ. Ιατρού κ. Ζώη Γιακουμή και

δ) Στη Διεθνή Συνάντηση Ε.Ε.Σ.Ν. που οργάνωσε στη Σωζόπολη από 18 ως 31/7 ο Βουλγαρικός Ε.Ε.Σ. για τη μελέτη της κοινωνικής δράσεως του Ε.Ε.Σ.Ν. και της συμβολής τους στην προαγωγή της ειρήνης, με 4μελή ομάδα Ερυθρ. μαθητών με Αρχηγία του Εκπαιδευτικού κ. Μιχαήλ Παπαϊωάννου.

Όλες οι Αντιπροσωπείες έφιλοξενήθηκαν εγκάρδια, έσημειωσαν επιτυχία κ' επέστρεψαν με πλούσιαν εμπειρίαν από τις διεθνείς αυτές συναντήσεις.

ΣΤ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητας έλαβε μέρος κατά το σχολ. έτος 1976-1977 στην Διεθνή Ερυθροσταυρική Κίνηση με την αποστολή στις Διεθνείς Εκθέσεις που οργανώθηκαν από τους Ερυθρούς Σταυρούς Νεότητας Αυστρίας, Βρετανίας, Δυτ. Γερμανίας, Ν. Κορέας και στη Μόνημη Έκθεση Ε.Ε.Σ.Ν. του Συνδέσμου των Ερυθρών Σταυρών (στη Γενεύη), εκθεμάτων, χαρακτηριστικών της δραστηριότητας των Ελλήνων Ερυθροσταυριτών μαθητών και των φυσικών καλλωγών και αρχαιολογικών θησαυρών της Χώρας, που προκάλεσαν πολύ ενοτική εντύπωση και συνέβαλαν στην επιτυχία τους.

Ζ' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κατά το 1977 επισκέφθηκαν τα Γραφεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητας και ενημερώθηκαν για τη λειτουργία και την δραστηριότητά του.

α) Οι κύριοι Alli M. Abbas, Γραμμ. Νεότητας και Fathallah Al Chanzwani Δ/ντης Τμήμ. Βοηθείας της Ερυθράς Ημιοελλήνου Λιβύης, που ενδιαφέροντο κυρίως για την μελέτη της οργάνωσης και δράσεως του Ε.Ε.Σ.Ν. και ιδιαίτερα του Ε.Ε.Σ. Νεότητας κ' έφιλοξενήθηκαν 8 ημέρες στο Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας και

β) Ο κ. Ulrich Werkmeister, Δ/ντης του Ε.Ε.Σ. Κάτω Σαξωνίας (Γερμανίας). Και οι τρείς ξένοι ξεεφράσθησαν πολύ κολακευτικά για το έργο του Ε.Ε.Σ. Νεότητας.

Η' ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

Την 8/5 «Παγκόσμιον Ημέρα του

Ερυθρού Σταυρού», κατά την οποία προεβλήθη από τον Συνδέσμο των Ερυθρών Σταυρών το σύνθημα «Ερυθρός Σταυρός: Η Ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων», οργανώθηκαν στα Σχολεία της Χώρας, ύστερα από οδηγίες του Ε.Ε.Σ. Νεότητας και ειδικό εγκύκλιο των Επιθεωρητών της Εκπαίδευσης, πανηγυρικές τελετές, κατά τις οποίες Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί και Ερυθροσταυρίτες εξέφραν την προσωπικότητα και το έργο του Μεγάλου Ανθρωπιστή και Ίδρυτή του Ερυθρού Σταυρού ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ, υπογράμμισαν την σπουδαιότητα της αποστολής του Παγκόσμιου αυτού Οργανισμού, αναφέρθηκαν, με την ευκαιρία της συμπλήρωσεως 100 χρόνων από την ίδρυση του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στις πολύτιμες υπηρεσίες του προς το Έθνος και την Ελληνική Κοινωνία και διαδηλώσαν με πράξεις αλληλοβοήθειας, έργων κοινής ωφέλειας κλπ. την σταθερή προήλωση τους στα Ερυθροσταυρικά ιδεώδη.

Θ' ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

1. Με βάση τις εκθέσεις που υπέβαλαν

οι Επιθεωρητές της Εκπαίδευσης, ή αρμόδια Επιτροπή απένειμε:

α) Τα βραβεία του διαγωνισμού Ερυθροσταυρικής δράσεως που προκηρύχθηκε διά το σχολ. έτος 1976-1977 στις Ερυθροσταυρ. ομάδες που διακρίθηκαν 1) Δημ. Σχολείου Καλού Νερού Λαρίσης - Α' βραβείο δρχ. 5.000 2) Γυμνασίου Νεαπόλεως Κρήτης - Β' βραβείο δρχ. 3.000 και 3) 1ου Δημ. Σχολείου Ελευθεροπούλεως Καβάλας - Γ' βραβείο δρχ. 2.000. Διπλώματα τιμητικής διακρίσεως με ένα μεταλλικό σχολικό φαρμακείο τοίχου στις Ερυθροσταυρικές ομάδες 25 Σχολείων και Έπαινο σε Ερυθροσταυρικές ομάδες 69 Σχολείων Αθηνών-Πειραιώς και Επαρχιών, για την Ερυθροσταυρική δραστηριότητά τους.

β) Βραβείο από ένα μεταλλικό σχολικό φαρμακείο τοίχου και σχετικό Δίπλωμα, στις Ερυθροσταυρικές ομάδες 49 Σχολείων, για την πολύ ικανοποιητική δραστηριότητά τους κατά το σχολ. έτος 1976-1977.

2. Η Επιτροπή Βραβεύσεως Λευκωμάτων σχολικής αλληλογραφίας σχολικού έτους 1976-1977 απένειμε 55 - Α', 64 - Β' και 2 - Γ' βραβεία σε 112

Παρακαλούμε, σχεδιάστε μας έδω κάτι και στείλτε το μας

Σας άρεσει να σχεδιάζετε;

Αν ναι, θέλουμε να σας γνωρίσουμε. Πότε ένα μικρό είτε ένα μεγάλο, κοινό ή διακριτικό, σχεδιάστε στην λευκή χώρα ότι θέλετε: Ένα έντρο, το σπίτι σας, έναν φίλο σας, κάτι φανταστικό, ό,τιδήποτε θέλετε.

Έτσι και αν το σχέδιό σας έχει έννοια, θα λάβετε ένα γράμμα μας με ερώση και με απάντηση για το έργο σας και να σταθεροποιήσετε τη σχέση με τον κόσμο.

Μαζί θα λάβετε και ένα πακέτο με ενημερωτικό τεύχος για το μέλλον του σχεδίου-Χαράκι. Αν αλληλογραφία, που αν το θέλετε, θα σας πάνε να περάσετε πολύ εύκολα από το συνδυασμένο έργο-σχέδιο, απαντώντας στο γράμμα και στο σχεδίο του έλεγχου του καλλιτέχνη.

Θα γνωρίσετε το τόσο ενδιαφέρον τεχνικό μέσο και το μυστικό σχεδίου και χαράκις και γρήγορα το σχέδιό θα γίνει για σας το μέσο έκφρασης της προτίμησής σας.

Ευρώπη, λοιπόν. Σχεδιάστε όλην ώρα κάτι ο' αυτόν το χώρο και στείλτε το μας. Θα είναι ίσως το ξεκίνημά σας για έναν νέο κόσμο, αγαπώ...

ΔΕΟ

ΣΧΟΛΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ - ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ

Όνομα: Πανεπιστήμιο 10, Τ.Τ. 194, Τηλ. 3617.811

Οικολογία: Τσιμισκή 68, Τηλ. 232.370

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Τ.Τ.

ΤΗΛ.

ΑΙΧΜΑΤΑ

Για όλη την 18 ετών. Αίμα: ΕΡ.11/78

Επισκεφτείτε δρχ. 5 σε γραμματόσημο

Σχολεία 'Αθηνών, Πειραιώς και 'Επαρχιών, για τα Λευκώματα που έφιλοτέχνησαν οι ομάδες αυτές.

I' ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η 'Εφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητας προσήρξε μεταξύ των 'Ερυθροσταυρικών ομάδων των Σχολείων της Χώρας:

α) Διαγωνισμός 'Ερυθροσταυρικής δράσεως, για Βραβείο Α' δρχ. 5.000, Β' δρχ. 3.000 και Γ' δρχ. 2.000, για βράβευση ομάδων 'Ερυθροσταυρικών μαθητών, οι οποίοι θα αναπτύξουν την καλύτερη 'Ερυθροσταυρική δράση κατά το σχολ. έτος 1977 - 1978 και

β) Διαγωνισμός Λευκωμάτων αλληλογραφίας σχολ. έτους 1977 - 1978.

ΙΑ' ΕΝΤΥΠΙΑ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατά το σχολ. έτος 1976 - 1977 τυπώθηκαν από τον Ε.Ε.Σ.Ν. και μοιράστηκαν δωρεάν σ' όλα τα Σχολεία της Χώρας 144.830 έντυπα, για την καλύτερη οργάνωση και δράση των ομάδων σ' αυτά των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.

ΙΒ' ΔΩΡΕΕΣ - ΔΙΑΝΟΜΕΣ

Κατά το 1977 ελάβαμε από ξένους Ε.Σ. κ' 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές 644 κόλλα με σχολικό υλικό, παιδικό λεξιμό, είδη Πρώτων Βοηθειών, τρόφιμα, παιχνίδια, ζαχαρώδη κλπ., βάρος 8.469 χιλιogr. και 57.538,50 δρχ. που μοιράσαμε σε άπορους μαθητές Σχολείων.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΣΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ:

Πρέπει να συμπληρωθούν και να μας ταχυδρομηθούν το συντομότερο:

- 1) Το Γενικό Δελτίο έγγραφης του Σχολείου στον Ε.Ε.Σ.Ν. κ' οι καταστάσεις έγγραφης 'Ερυθροσταυρικών.
- 2) 'Επιστροφές τευχών Περιοδικού γίνονται δεκτές μόνον ως το τέλος του καλοκαιριού μηνός, δηλ. τεύχη 'Οκτωβρίου θα γίνονται δεκτά ως το τέλος Νοεμβρίου.
- 3) Τα έμβρασμα για το Περιοδικό να στέλνονται απρόσωπα: 'Ελληνικών 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1.
- 4) Πρέπει να στέλνεται στα γραφεία μας σύντομη περίληψη σχετική με την 'Ερυθροσταυρική δράση των μαθητών, για να δημοσιεύουμε στο Περιοδικό και να ενημερώνουμε τη Γενετή.
- 5) Οι φωτογραφίες που μας στέλνονται για δημοσίευση πρέπει ν' απεικονίζουν αποκλειστικά 'Ερυθροσταυρική δράση, να είναι καθαρές, όχι χρωματιστές, κι όσο γίνεται ζωντανές και παραστατικές, ώστε να είναι περιττή σχεδόν κάθε επεξήγηση.

πρώτοι στ' αγγλικά

ME LINGUAPHONE ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Γνωρίστε τη νέα Αγγλική Παιδική Σειρά Linguaphone

που θα κάνει τα παιδιά σας να ξεχωρίσουν στην τάξη τους, στο μάθημα των Αγγλικών, των Γαλλικών. Χιλιάδες γονείς σ' όλο τον κόσμο έχουν διαπιστώσει πως τα παιδιά τους με το LINGUAPHONE στο σπίτι αξιοποιούν το έμφυτο ταλέντο για τις ξένες γλώσσες και ολοκληρώνουν την σχολική κατάρτισή τους. Το LINGUAPHONE τα βοηθάει είναι αποδοτικό, απλό, γρήγορο. Ζητήστε πληροφορίες άμεσα, για την Παιδική Σειρά είτε επισκεπτόμενοι τα Γραφεία μας Πανεπιστημίου 10 ή στέλνοντας το κατωτέρω δελτίο.

Όλοι οι μαθητές που σκημάτισαν με πεποίθηση το χέρι τους έχουν LINGUAPHONE στο σπίτι τους.

Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς καμιάν υποχρέωσή μου, το εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος σας. Η ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ Η Έστω κλειδί δρχ. 5 σε γραμματόσημο για έξοδα.

ΟΝΟΜΑ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Ηλικία ΤΗΛ. Τ.Τ.

Ινστιτούτον Linguaphone

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10, ΤΗΛ. 3617.811 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΕΚΗ 68 ΤΗΛ. 232.370

λείων πτωχών περιοχών της Χώρας, πρόσφυγες μαθητές Κύπρου και παιδιά πλημυροπαθών οικογενειών 'Αττικής.

Έστειλαν επίσης απ' ευθείας 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές σε Σχολεία πτωχών περιοχών της Χώρας, φιλανθρωπικά ιδρύματα, άπορους και πλημυροπαθείς, πρόσφυγες μαθητές Κύπρου κλπ. 1.204 κόλλα με είδη βοήθειας και 700.534 δραχμές.

ΙΓ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΕΡΑΝΟ Ε.Ε.Σ.

Οι 'Ερυθροσταυρίτες των Σχολείων της Χώρας συνέβαλαν, όπως και κατά το παρελθόν, με προθυμία και ζήλο στη διεξαγωγή του κατά το 1977 Πανελληνίου 'Εράνου του Ε.Ε.Σ., με τη συμμετοχή τους στις 'Ερανικές 'Επιτροπές και το διαφωτιστικό ρόλο τους στις οικογένειές τους.

ΙΔ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Η 'Εφορεία του Ε.Ε.Σ.Ν. εκφράζει την απόλυτη ευάρεσκεία της στο Προσωπικό των Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητας, για τον ζήλο και την εργατικότητα τους.

Αθήναι 31 Δεκεμβρίου 1977

Ο Πρόεδρος της 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
Χ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας της 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Πέσανε οι πρώτες οι βροχές, σκάβουν τις βραγιές τα σκαλιστήρια, λιώνουν τα σταφύλια οι τρυγητές στα φρεσκοπλυμένα πατητήρια.

Κύλησαν τα φύλλα απ' τα κλαδιά, πάσαν', οι ατέλειωτες μπουνάτσες· έρημη απομένει η ακρογιαλιά κ' έδωσαν οι βάρκες τις πρυμνάτσες.

Σώπασε του τζιτζικα ή λαλιά, το χρυσάνθεμο άνθισε μονάχο· έτοιμα στο σύρμα τα πουλιά για φευγιά, αποχαιρετώντας τον ξωμάχο.

Κόβουνε τα ξύλα οι χωρικοί για το κρύο του χειμώνα, που [πλησιάζει.

Στου σχολείου την αύλη ή μελωδική του παπᾶ φωνή ακούγεται, που [αγιάζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ
Δάσκαλος, 6 Δ. Σχ. Γαλατσίου

*

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΜΑΟΥ-ΜΑΟΥ (ή ΚΙΚΟΥΓΙΟΥ)

Οι Ιθαγενείς της Κένυα ανήκουν σε δυο κυρίως φυλές, στους νέγρους Μπαντού και σε διάφορες εθνοτικές της μεγάλης δημοκρατίας των χαμιτών.

Από τους νέγρους Μπαντού κυριότερη φυλή είναι οι Κικουγίου. Πρόκειται για τους μαύρους, που έγιναν γνωστοί σαν Μάου - Μάου πριν μερικά χρόνια, όταν ξεξέρθηκαν κατά των λευκών και έκαναν μακροχρόνιους αγώνες μαζί τους. Μάου - Μάου ήταν το επαναστατικό τους σύνθημα, που σημαίνει περίπου «άπάνω τους και τους φάγαμε».

Οι Μάου - Μάου είναι ιδιόρρυθμη φυλή, έξυπνη και φιλελεύθερη. Αποτελείται από μικρές δημοκρατικές κοινωνίες, που κάθεμιά τους από τις οποίες είναι κ' ένα χωριό, και που διοικούνται από συνελεύσεις. Ο αρχηγός και ο μάγος κάθε χωριού είναι εκτελεστικά όργανα των συνελεύσεων και ελέγχονται πάντα απ' αυτούς. Οι γυναίκες στην φυλή αυτή έχουν σχεδόν ισότητα με τους άντρες, παρακολουθούν τις συνελεύσεις και συχνά παίρνουν μέρος σ' αυτές.

ΟΙ ΜΠΟΥΣΜΑΝΟΙ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ

Οι Μπουσμανοί είναι ο πιο πρωτόγονος λαός της γης. Περιπλανούνται κατά μικρές ομάδες στα δάση και στις σαβάνες της Νοτίου 'Αφρικής αναζητώντας καρπούς, έντομα και κάθε είδους μικρά ζώα, με τα οποία τρέφονται. Είναι εξαιρετικά δειλοί και απόφευγουν κάθε επαφή όχι μόνο με λευκούς, αλλά και με μαύρους, τους οποίους φοβούνται και... θαυμάζουν για τον πολιτισμό τους.

Έπτά καλύτερα κατασκευασμένες πρόχειρα από κλαδιά δέντρων σε μια πεδιάδα, είναι η βάση ενός χωριού των Μπουσμανών. Το χωριό όλη την ημέρα είναι άδειο. Μέσα σε κάθε καλύτερο υπάρχει ένα στρώμα από ξερόφυλλα, ενώ παντού υπάρχουν σπορισμένα κόκκαλα, σπόροι, σπασμένες κολοκύθες κλπ. Το βράδυ γυρίζουν οι γυναίκες

από το δάσος έχοντας τα παιδιά στην πλάτη τους. Χαρακτηριστικό τους είναι η δαιμονική φλυαρία. Μόλις φτάσουν στο χωριό τους σκορπίζονται στις καλύτερες τους και καταπατιούνται με το νοικοκυριό τους. Όταν τελειώσουν το νοικοκυριό μια από αυτές πιάνει ένα μικρό ραβδί και το περιστρέφει σ' ένα ξερό κλαδί μέχρι να φανεί καπνός στο σημείο επαφής. Τότε κάποια άλλη προσθέτει λίγα ξερόφυλλα, ή φλόγα ξεπετάγεται και σε λίγο όλες οι γυναίκες, καθισμένες γύρω από τη φωτιά, καπνίζουν μαζί με μια τεράστια πίπα από κολοκύθα γεμάτη από κάποιο ναρκωτικό. Ένω καπνίζουν φλυαρούν. Καμιά φορά οι άντρες άργούν να φανούν γιατί πηγαίνουν σε μακρινό κυνήγι. Αυτές εξακολουθούν να φλυαρούν και να καπνίζουν.

ANNA ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗ

Γυμν. Νεαπόλεως
Λασιθίου Κρήτης

ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΤΡΕΜΕΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 21)

σια σεισμικά κύματα. Τέτοια κύματα μπορεί να γίνουν επίσης από την πίεση που ασκούν στο νερό της θάλασσας τα αέρια που βγαίνουν κατά τις υποθαλάσσιες εκρήξεις. Τα θαλάσσια σεισμικά κύματα στο πέλαγος είναι ακίνδυνα γιατί έχουν μικρό ύψος, το πολύ ένα μέτρο, όσο όμως πλησιάζουν την ακτή μεγαλώνουν και γίνονται επικίνδυνα, ιδίως σε λιμάνια και σε κόλπους που έχουν σχήμα V. Σε τέτοιες περιπτώσεις το ύψος τους μπορεί να φτάσει τα 40 μέτρα. Στους ωκεανούς τα κύματα τρέχουν περίπου 200 μέτρα το δευτερόλεπτο. Όταν πλησιάζουν τις ακτές ή ταχύτητα τους πέφτει στα 20 μέτρα το δευτερόλεπτο. Έτσι κανείς δεν προφταίνει να φύγει σε ψηλότερα μέρη. Γι' αυτό αν είμαστε κοντά στη θάλασσα την ώρα του σεισμού πρέπει να προσέξουμε. Όταν πρόκειται να έρθει τέτοιο κύμα, ή θάλασσα τραβιέται προς τα μέσα. Αυτό σε άλλα μέρη, όπως στη Χιλή, το ξέρουν οι άνθρωποι και

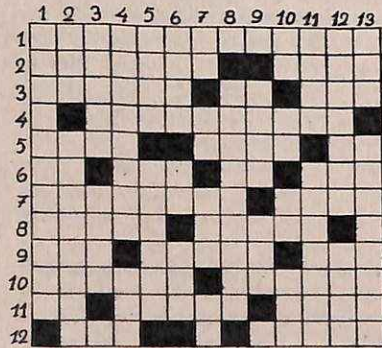
μόλις δουν τη θάλασσα μετά από σεισμό να αποσύρεται φωνάζουν «ή θάλασσα τραβιέται!» και τρέχουν όσο μπορούν ψηλότερα. Οι καταστροφές που γίνονται από τα θαλάσσια κύματα είναι τεράστιες και μερικές φορές υπερβαίνουν τις καταστροφές που φέρνει ο σεισμός που τα προκάλεσε. Το 1896 στην 'Ιαπωνία ένα τέτοιο κύμα, στη περιοχή της Σανρικού, αφάνισε σε λίγα λεπτά 27.000 ανθρώπινες ψυχές και 10.000 στίπια. Στην 'Ελλάδα εύτυχως δεν γίνονται τακτικά τέτοια σεισμικά κύματα. Το 365 μ.Χ. έγινε ένα μεγάλο κύμα κοντά στη Μεθώνη και ένα πλοίο πετάχτηκε 2 χιλιόμετρα μακριά από την ακτή, όπως φαίνεται από το σκελετό του πλοίου που βρέθηκε εκεί. Ένα άλλο έγινε το 551 μ.Χ. στον Μαλιακό κόλπο. Τότε μάλιστα, όπως γράφουν οι ιστορικοί, μετά το κύμα έμειναν στη στεριά πάρα πολλά ψάρια. Και στην Κάρπαθο μετά τον σεισμό του 1949 έγινε ένα μεγάλο κύμα, που μπηγké 1.000 μέτρα μέσα, δίχως εύτυχως μεγάλες καταστροφές.

ΠΙΠΙΝΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ 1

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

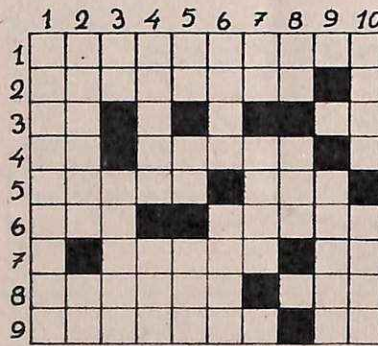
1. Σπάνια είναι ο ούρανός το καλοκαίρι.
2. Έξαιρετικά, άριστα — Μοιάζει με φρέσκο κρεμύδι.
3. Φόρεμα για μιὰ... φορά — Βυζαντινή νότα — Συνθετικό έντομοκτόνου.
4. Αποτελείται και από κράτη.
5. Θεραπεία — Μόλις — Άφωγη... Ρίμα.
6. Μόριο (δημ.) — Χορευόταν... διπλό — Άρθρο — Χαϊδεμένη Λουκία.
7. Μικρό σαλόνι — Μεταφορικό μέσον.
8. Είναι και η ρετσίνα — Συνεχής ευνοία τύχης.
9. Χρόνια — Δημητριακό — Άράπικο ντέφι.
10. Είναι πεθαμένος... σκύλος — Θεραπεύσιμο.
11. Συνεχόμενα στον φίλο — Μάρκα οπτικών ειδών — Με τη θέλησή του αυτό.
12. Κοίτα — Μενεξέδες — Έχει κι αυτό... βασιλιά.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Και... κορυφής μπορεί να είναι (θελ.).

2. Άλογα (καθ.) — Κριματισμένοι
3. Σύννεφο — Άμερικανικό περιοδικό.
4. Τόπος για... ληστείες — Συνεχόμενα στο Σίτεμα.
5. Φωτιά (δημ.) — Όχι Ίσως.
6. Έρεθίζει... αυτιά — Δείχνει — Ρόφημα.
7. Όμοια γράμματα — Ό αριθμός 81 — φωνή πουλιού — Άνθη.
8. Θυρωρός.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ 2

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Το πιο καλό ελληνικό μάρμαρο.
2. Πολιτεία των Η.Π.Α.
3. Τα δύο τρίτα ξενικού αναί — Προτρέπει.
4. Ό αριθμός 520 με γράμματα (άντιστρ.) — Κόρη του Κάδμου και της Άρμονίας.
5. Άδελφός του Μωυσή — Μία θεότητα του Όλύμπου.
6. Πεντακίσσια, διακίςσια, τετρακίςσια (με γράμματα) — έξαρμ (άντιστρ.).
7. Τμήμα στρατού — Όμοια φωνήεντα.
8. Χρησιμοποιείται για τη ζύγιση (με άρθρο) — Τριάντα, εβδομήντα, σαράντα.
9. Πόλη της Γαλλίας Β.Δ. της Μασσαλίας — Ξενικό ναί.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ταξίδευε μαζί με τον Χριστ. Καλόμβο.
2. Όγκώδες ζωο — Τόμισό μιας μορφής προσώπου.
3. Τό άθροισμα των δύο αυτών

9. Μουσικό σύνολο (θελ.) — κοπέλλα (δημ.).
10. Μισό έργο — Συνεχόμενα στον αδιάφορο — Όμοια γράμματα — Τώρα λέγονται Ο.Σ.Ε.
11. Κοιμίζει μωρά — Λαχεία μπορεί να είναι.
12. Κοικαλάκια (καθ.) — Τρέλα αγρίων.
13. Συγγενολόι — Όθοποιό... στεγάζει.

Μαθ. ΕΥΑΓ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
Άναστασία Σεργών

αριθμών δίνει άθροισμα ογδόντα (με = 80 γράμματα) — Ποταμάκι.

4. Ρήμα άσυναίρετο — Είναι ό πλανήτης μας (αιτιατ. άνορθ.).
5. α' Αόλυτον αριθμητικών — Ό αριθμός με γράμματα (άντ.) — Όνομα άνδρικό χωρίς κατάληξη.
6. Όνομα γυναικείο — Ρ.Ν.Ο.Ο.
7. Όμοια φωνήεντα — Σ' αυτό άνέρχονται οι ρήτορες.
8. Διαβαζόμενα μās δίνουν ένα γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου — Ότι και τό 5β' όριζόντια.
9. Τό άκούμε όχι και πολλές φορές στην έκκλησία.
10. Άστροναυτική υπηρεσία των Η.Π.Α. — Βοηθητικό ρήμα.

ΑΝΑΣΤ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ
Μαθ. Ε' Τάξ. Γυμν. Πόρου

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Πολλά είναι τὰ θύματα, κυρίως μεταξύ των παιδιών, τὰ όποία, από άγνοια του σοβαρότατου κινδύνου, περιεργάζονται έγκαταλελειμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες, κλπ.). Γι' αυτό τονίζουμε και πάλι, ότι δέν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια άντικείμενα, ούτε ν' αφήνουν άλλους να τὰ πλησιάζουν, αλλά μόλις τὰ άντικρύζουν να είδοποιούν άμέσως την πλησιέστερη άστυνομική ή στρατιωτική Άρχή.

Φ. ΜΠΑΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΛΟΡΔΟΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ)

Όταν τό παιδί τό πήρε άπόφαση πώς δέν θα ξανάβλεπε ποτέ πιά τον πατέρα του, σκέφτηκε πώς έπρεπε να προσπαθήσει να παρηγορήσει τη μανούλα του, πού δέν είχε παρά αυτό μονάχα στον κόσμο. Άφού την έκανε να γαληνέψει κάπως με τὰ τρυφερά του χάδια, κουβάλησε από την καμαρούλα του όλα του τὰ παιχνίδια και ξανακάθισε πλάι της. Ό κυρία Έρρολ συγκινήθηκε πολύ άπ' αυτό του τό κάωμα, αλλά και πήρε κουράγιο. «Έρεϊς, Μαρία, είπε άργότερα στην ήλικιωμένη νταντά του Σέντρικ, πιστεύω πώς με νιώθει τό καμάρι μου. Και καλή καρδιά έχει, και νού και χαρακτήρα δυνατό. Είναι ίδιος ό πατέρας του!».

Ό Σέντρικ είχε γίνει πιά ό άχώριστος σύντροφος της μανούλας του. Άντάμα σεργιανούσανε, άντάμα μιλούσαν ώρες άτελείωτες, άντάμα παίζανε. Καθώς είχε πιά μάθει άνάγνωση, της διάβαζε σελίδες από τὰ βιβλία του, ως κ' έφημερίδες άκόμα, κ' ή πολυπικραμένη μητέρα άρχισε να συνέχεται για καλά.

Ό νταντά του Σέντρικ, ή κυρά-Μαρία, τον λάτρευε, κι όλο τον παίνευε στους γνωστούς της. «Δέ μοιάζει με μικρό λόρδο;» τους έλεγε σιγά, για να μην την άκούσει, ενώ τον κοίταζε με καμάρι. Σ' αυτό ήταν άπόλυτα σύμφωνος κι ό κύριος Χόμπς, πού μόνο με τό Σέντρικ δέ γκρίνιαζε. Τό παιδί τον σεβότανε και τον θαύμαζε. Θαρούσε πώς ήτανε πάμπλουτος και δυνατός. Πώς μπορούσε να είναι ό πρώτος τυχόντας αυτός πού είχε τό μαγαζί του γεμάτο σόκα και σαμάσκηνα, πορτοκαλία και μπισκότα; Ός κι άλογο δικό του είχε, κι άμαξάκι για να μοιράζει τὰ ψώνια... Μά και τη γυναίκα πού 'χε εκεί κοντά τό γαλατάδικο άγαπούσε ό Σέντρικ, και τό φούρναρη — λιγότερο όμως από τον κύριο Χόμπς.

Όταν όχτώ χρόνων τό παιδί όταν εκεί πού κουβέντιαζε με τό φίλο του πήγε να τον πάρει ή κυρά-Μαρία. «Έλα, πάμε στο σπίτι, του έίπε,

σε θέλει ή μαμάκα σου». — «Τί τρέχει; τη ρώτησε στο δρόμο. Μήπως άρρώστησε ή Καλή μου;». «Ά, όχι. Τώρα θα δεις σε λίγο». Μόλις έφτασαν είδε μιάν άμαξα κ' έναν κύριο πού μιλούσε με τη μητέρα του, κι άκουσε τη νταντά να λέει σιγανά: «Άκου πράματα. Λόρδος σου λέει!...». Άφού τον συγκύρισε εκείνη βιαστικά, έτρεξε στη σάλα και είδε θρονιασμένο στην πολυθρόνα τον ξένο να μιλάει με τη μητέρα του. Όταν ένας ψηλός, ήλικιωμένος κύριος, πολύ σοβαρός. «Έλα, λατρεία μου, είπε ή κυρία Έρρολ, πολύ συγκινημένη και τον έσφιξε

στην άγκαλιά της. Ό ξένος σηκώθηκε, πλησίασε και βάλθηκε να εξετάζει τό παιδί, ενώ με τὰ λιγνά του δάχτυλα έτριβε νευρικά τό σουβλερό του πηγούνι. Όστερα είπε: «Αυτός λοιπόν είναι ό μικρός λόρδος Φαουντλερού;».

2

Σαν παραμύθι του φάνηκαν του παιδιού αυτά πού άκουσε. Βρέθηκε στην άνάγκη ή μητέρα του να επαναλάβει τρεις-τέσσερες φορές την παράξενη ιστορία όσο πού να την καταλάβει καλά ό Σέντρικ. Και ποιά ήταν αυτή; ό παππούς του ήτανε κόμης. Ό μεγάλος άδερφός του πατέρα του, πού θα τον κληρονομούσε, σκοτώθηκε. Κανονικά θα γινότανε κόμης ό δεύτερος γιός, αλλά κ' εκείνος πέθανε. Είχε πιά σειρά ό πατέρας του Σέντρικ, αλλά κι αυτός έφυγε νωρίς από τον κόσμο. Έτσι, όταν θα πέθανε ό παππούς του, ό γιός του Έρρολ θα κληρονομούσε την περιουσία και τον τίτλο του. Προς τό παρόν ό Σέντρικ δέν ήτανε παρά... μονάχα λόρδος. Αυτά τὰ έξηγήσε με πολλές λεπτομέρειες ό ξένος, πού ήτανε φίλος και νομικός σύμ-

βουλος του γέρου γαιοκτήμονα και λεγότανε Χάριζαμ. Τον είχε στείλει ο κόμης με την έντολη να του πάει στην Άγγλία τον εγγονό του.

Με κρύα καρδιά δέχτηκε ν' αναλάβει την υπόθεση ο λιγνός δικηγόρος, γιατί ήξερε τις διαθέσεις του πελάτη του. Πολλές φορές του είχε μιλήσει για τα οικονομικά του, κι όχι μια και δυό είχε κατηγορήσει τη νύφη του. «Είναι από τάξη κατώτερη, του 'χε πει, και πολύ φιλοχρήματη γυναίκα. Όχι από αγάπη, άλλ' από λόγους συμφεροντολογικούς, επειδή ήξερε πώς είχε βαθύπλουτο πατέρα, παντρεύτηκε το πιο καλό παιδί μου...». Με τέτοιες προδιαθέσεις επήγε στην Αμερική ο κύριος Χάριζαμ. Κ' αισθανόταν άσχημα με τη σκέψη πώς ήταν υποχρεωμένος να 'ρθει σε συνεννόηση με μιάν άμορφωτη και φιλοχρήματη γυναίκα, που μήτε τη μνήμη του μακαρίτη, μήτε την καταγωγή του δεν τιμούσε. Κι όταν, περνώντας με την άμαξα από ένα στενό κακόδρομο, έφτασε στο ταπεινό σπιτάκι, έγινε άλλος άνθρωπος στη σκέψη πώς μέσα σ' αυτό γεννήθηκε ο μελλοντικός κόμης. Όταν πέρασε στη σάλα, έριξε εξεταστικές ματιές δόλγυρα, σίγουρος ότι δε θα 'βλεπε παρά πράγματα κακόγουστα. Όμως αντίθετα, η μικρή κάμαρα ήταν επιπλωμένη μ' εξαιρετικό γούστο κι άνασαινε έναν άερα απλότητος και χάρις. Ήτανε φανερό πώς άβρα γυναίκα κεία χέρια είχαν έργασθει γι' αυτό. Στην άρχη σκέφτηκε πώς ο καλοαναθρεμμένος "Ερρολ είχε φέρει τουτό το άποτέλεσμα, άλλαξε όμως άμέσως γνώμη όταν πρόσεξε τη νεαρή χήρα, που μπήκε στη σάλα σιγυρισμένη, άν και κατάμαυρα ντυμένη. Τό άπλό, άστόλιστο φόρεμά της, οι εύγενικοί της τρόποι κ' η γοητευτική χλωμάδα του ώραιου της προσώπου, ξαφνίασε τον ψυχρό ήλικιωμένο Έγγλέζο που είχε πάει εκεί με κακές διαθέσεις. Καί συγκινήθηκε όταν την είδε να χαμογελάει γλυκά στο γιό της, χαϊδεύοντας με τά κρινοδάχτυλά της τά μεταξένια του μαλλιά. Με τη μεγάλη του πείρα κατάλαβε πώς είχε να κάνει με μιά γυναίκα έντελώς διαφορετική από κείνη που του είχε περιγράψει ο πελάτης του, και σχημάτισε την έντύπωση ότι εύκολα θα έφερνε σε καλό τέλος την άποστολή του. Όταν τής εξήγησε πώς έπρεπε να πάρει μαζί του τον Σέντρικ, η χήρα του λοχαγού χλωμίασε. «Θά με χωρίσετε από το παιδί μου, λοιπόν; έκραξε. Μά το αγαπώ και μ' αγαπά όσο δε μπορείτε να φανταστείτε. Κ' εγώ μονάχα αυτό έχω σε αυτό τον κόσμο, είναι η μόνη μου παρηγοριά!». Σάστισε ο δικηγόρος ακούγοντάς την και βλέποντας δακρυσμένα τά ώραια της μάτια. Άφου έμεινε για λίγο άμίλητος, έβηξε για να καθαρίσει το λάρυγγά του και είπε πώς ο κόμης, άν και δεν την ήξερε καθόλου, δεν τη συμπάθουσε. «Έπειτα, μήτε την Αμερική δε συμπαθεί, πρόσθεσε. Έχει πολύ γεράσει και καταλαβαίνετε πώς στην ηλικία του είναι άδύνατο ν' αλλάξει γνώμη. Τ' ότι παντρεύτηκε με μιά Αμερικάνα, τον έχει πληγώσει. Καί πρέπει να σας όμολογήσω ότι μήτε να σας ιδεί δε θέλει. Κατάκαρδα λυπάμαι που θά σας πω ότι είναι άποφασισμένος να πάρει κοντά του το μικρό λόρδο, δίχως όσας φυσικά, και να φροντίσει εκείνος για τη μόρφωσή του. Δεν άπομακρύνεται από τά χτήματα που έχει στο Ντόρινουρτ, δεν

πηγαίνει στο Λονδίνο, γιατί υποφέρει από ρευματισμούς. Έσείς θα εγκατασταθείτε σε μιάν όμορφη έπαυλη, κοντά στον πύργο, που τη λένε «Φωλίτσα». Θά 'χετε φυσικά τις άνέσεις σας, θά 'ρχεται να σας βλέπει ο μικρός λόρδος, όμως έσείς δε θα πηγαίνετε να τον δείτε. Βλέπετε πώς ο κόμης δεν έννοεί να σας χωρίσει από το σπλάγχο σας, πώς οι όροι του είναι λιγώτερο σκληροί άπ' όσο θά περίμενε κανείς. Και μη ξεχνάτε πώς το άγγελούδι σας θά ώφεληθεί άφάνταστα άπ' όσα θά κερδίσει με τη λύση που προτείνει ο παππούς του...».

Ο Άγγλος δικηγόρος φοβόταν ότι θ' άναστέναζε, θά διαμαρτυρότανε, και θά 'κλαιγε ή μητέρα του Σέντρικ. Όμως εκείνη είπε ύστερα από μερικές στιγμές σιωπής:

—Ο άντρας μου συχνά μιλούσε με συγκίνηση για τον πύργο. Άγαπούσε την Άγγλία και υποφέρει που έμεινε μακριά της. Άν ζούσε θά χαίρότανε πολύ που ο γιός του τουλάχιστον θά πάει να ζήσει εκεί. Όσο για το Σέντρικ, έλπίζω πώς είναι καλύτερα που τά πράγματα ήρθαν έτσι. Έγώ βέβαια θά υποφέρω μένοντας χωρία άπ' αυτόν, με παρηγορεί όμως η σκέψη πώς αυτό είναι για το καλό του, κ' η βεβαίωσή σας ότι θά μπορώ πότε-πότε να τον βλέπω...

—Περίεργο, είπε μέσα του ο κ. Χάριζαμ, δεν είναι καθόλου εγωίστρια, όπως μου την έχει παραστήσει ο κόμης.

Σε λίγο τής είπε: «Θά 'ρθει μέρα, κυρία, που το παιδί θά σας εύγνωμονεί για τή θυσία σας. Γιατί και θά μορφωθεί εξαιρετικά και θά κληρονομήσει μεγάλη περιουσία και σπουδαίον τίτλο...».

—Είναι παιδί σπάνιο και θέλω να πιστεύω πώς θά το αγαπήσει ο παππούς του, άποκριθηκε άναστενάζοντας. Άξίζει ν' αγαπηθεί, γιατί με άγάπη μεγάλωσε...

Ο δικηγόρος δε μπόρεσε να βγάλει λέξη γιατί ήξερε πώς ο κόμης δεν ήταν άπ' αυτούς που μπορούν ν' αγαπήσουν με την καρδιά τους. Τέλος άρκέστηκε να την βεβαιώσει πώς ο κόμης θά φροντίσει να μην του λείπει τίποτα και πώς η επιθυμία του ήτανε να μένει εκείνη κοντά του για να βλέπονται κάθε τόσο οι δυό τους.

Σε λίγο η κυρία Έρρολ φώναξε τη κυρά-Μαρία και τη ρώτησε που είναι το παιδί. «Πού άλλου; Στο κ' Χόμπερς», άπάντησε. «Ποιός είν' αυτός;» ρώτησε ο δικηγόρος. «Ο μπακάλης τής γειτονιάς. Όλο κεί βρίσκεται άνεβασμένος σ' ένα κασόνι και μιλάει για πράματα πολιτικά μαζί του» άπάντησε η κυρά-Μαρία. Αυτά που έμαθε ο κ. Χάριζαμ του φάνηκαν τρομερά. Άκούς εκεί ο λόρδος και μελλοντικός κόμης να συζητεί μ' έναν μπακάλη άνεβασμένος σε κασόνι! Έχει γούστο να είναι κακομαθημένος και μικρόμυαλος. Θυμήθηκε πώς ο κόμης του 'χε κάνει παράπονα για τις συντροφίες των δυό μεγάλων παιδιών του. Λες να κληρονόμησε ο Σέντρικ αυτές τις κακές συνήθειες άπ' τους θείους του;

Αυτά συλλογιζόταν όταν φάνηκε ο Σέντρικ. Ή όμορφιά του, ή ευγένεια, ή χάρις κ' η άρχοντιά του τον έντυπωσίασαν. Εύρισκε πώς έμοιαζε με τον πατέρα του, μόνο που είχε τής μητέρας του τά μάτια. Ή έκφρασή του μαρτυρούσε άγνότητα

αίσθημάτων κ' οι τρόποι εξαιρετικά έπιμελημένην άνατροφή. Ένω το παιδί σφιγγότανε στη μητρική άγκαλιά, αυτός έκανε: «Αυτός λοιπόν είναι ο μικρός λόρδος Φαουντλερόν!». Ο Χέντρικ τον χαίρετσε κ' έπειτα άπάντησε με απλότητα σ' όλες του τις έρωτήσεις. Σε λίγο ο δικηγόρος έφυγε με τις καλύτερες έντυπώσεις. Ο Σέντρικ έτρεξε να πέσει πάλι στην άγκαλιά τής μητέρας του. Κι άφου τη φίλησε τής είπε: «Άχ, καλή μου, άς ήτανε να μείνω έδώ μαζί σου, κι άς μου 'λείπαν οι μεγάλες τιμές λόρδος ή κόμης δεν είναι κανένας φίλος μου, είν' ανάγκη να 'μαι έγώ;». — «Ο πατέρας σου θά δεχότανε πρόθυμα να τιμηθεί μ' αυτούς τους τίτλους. Ξέρεις πόσο μου στοιχίζει να σε στερηθώ. Μά πρέπει να το κάνω για το καλό σου...».

3

Πρωί-πρωί ο Σέντρικ πήγε στον φίλο του τον Χόμπερς. Κάθισε σε μιά κάσα χωρίς να μιλάει. Αυτό παραξένευε το γέρο-μπακάλη. «Γιατί σωπαίνεις;» τον ρώτησε εκείνος. «Θυμάσαι τί λέγαμε χτές». — «Α, ναι, κάτι γι' άριστοκράτες». — «Λέγατε πώς ούτ' έναν τέτοιο δε θά σας άρεσε να βλέπατε δώ μέσα...». — «Ναι, άς πάρει τά μούτρα του να κοτιάσει». — «Ε, λοιπόν: ένας τέτοιος είναι μπροστά σου, έγώ. Είμαι λόρδος και θά γίνω άργότερα κόμης». — «Τρελάθηκες; Για να ιδω το σφυγμό σου». — «Όχι κύριε Χόμπερς. Είμαι πολύ καλά. Όταν πήγα στο σπίτι βρήκα έναν Άγγλο δικηγόρο κι αυτός είπε στη μαμά-αυτά τά νέα».

Τρέμοντας ο μπακάλης έπεσε στο κάθισμά του λέγοντας: «Κάποιος από τους δυό μας δεν είναι στα καλά του». — «Όχι, έτσι είναι, άς το πάρουμε άπόφαση. Αυτός ο Άγγλος ήρθε σταλμένος από τον παππού μου για να με πάρει...». «Κι ο παππούς σου ποιος είναι;». — «Διάβασε τουτό το χαρτί και θά ιδείς». — «Όχι, καλύτερα να μου το διαβάσεις έσύ».

Κι ο Σέντρικ άρχισε να διαβάει άργά και δυνατά: «Τζών Άρθουρ Μόλινεξ Έρρολ». Έπειτα πρόσθεσε: «Έχει δυό-τρείς πύργους και μένει στον πιο μεγάλο. Πέθαναν πρώτα οι δυό μεγαλύτεροι γιοί του, έπειτα ο μπαμπάς μου, και τώρα εγώ είμαι ο κληρονόμος του. Για τουτό κ' έστειλε να με πάρει κοντά του». Ο άλλος τά 'χασε. Κατάλαβαινε πώς ό,τι έλεγε το παιδί ήταν άληθινό. Παρηγοριόταν όμως βλέποντάς τον να 'χει πάντα την συνθιτισμένη άθωα του έκφραση.

—Δε μου λες; είπε μόλις τά κατάφερε να 'ρθει στα συγκαλά του, πώς λέγεσαι τώρα;

—Έρρολ, λόρδος Φαουντλερόν.

—Άλλο τουτό πάλι!

—Άλήθεια, ξέρετε που βρίσκεται η Άγγλία, κύριε Χόμπερς;

—Ού, στην άλλη άκρη του Άτλαντικού.

—Κρίμα! Ποιός ξέρει πότε θά ξαναϊδωθούμε.

—Ναι, άγόρι μου, μεγάλο κρίμα. Πολύ λυπάμαι.

Σε ξέρω από τον καιρό που γεννήθηκες. Δυό μηνών ήσουν όταν σ' έφερε έδώ ή νταντά σου.

—Ποιός να το 'λεγε πώς θά γινόμουν λόρδος!

—Καλά, και δεν είναι βολετό να γλυτώσεις από τουτό το κακό;

—Όχι δυστυχώς. Ή μαμά μου λέει πώς ή ψυχή του πατέρα πολύ θά το 'θελε... Μιά όμως και πρέπει να γίνω λόρδος και κόμης, θά πασχίσω να μην τυραννάω τους ανθρώπους μου. Κι άν τυχόν κάποτε ή Άγγλία θελήσει να κάνει πόλεμο με την Αμερική, εγώ θά πασχίσω να τον έμποδίσω.

Ο κύρ Χόμπερς έσκυβε το κεφάλι σωπαίνοντας. Έπειτα θέλησε να μάθει περισσότερα από το Σέντρικ, άλλ' αυτός δεν ήτανε σε θέση ν' άπαντήσει, μιά και δεν ήξερε περισσότερα.

4

Όταν μετά 3-4 μέρες ξαναπήγε στο σπίτι ο κ. Χάριζαμ ζήτησε να μείνει μόνος με το παιδί. Ήθελε να του πει κάτι σχετικό με τον χαρακτήρα του παππού του, την άλλαγή τής ζωής του και—το κυριότερο—τη στάση που θά κρατούσε ο κόμης άπέναντι στη μητέρα του. Άλλ' αυτός ο σπουδαίος νομικός δεν ήξερε πώς ν' άρχίσει. Ο μικρός έβλεπε τη σιωπή. «Μου είπατε πώς έγινα λόρδος, αλλά εγώ δεν ξέρω σαν τί να 'ναι αυτό. Για πείτε μου λοιπόν ποιος κάνει τους λόρδους και τους κόμητες». — «Ο άρχηγός του Κράτους, ο βασιλιάς ή η βασίλισσα. Φυσικά, για να τιμηθεί κανείς μ' αυτούς τους τίτλους πρέπει να 'χει κάνει πολλά καλά. Έκτός άν έκαναν οι πρόγονοί του κι αυτός βρήκε το δρόμο στρωμένο...». Ο πρώτος κόμης του Ντόρινκουρτ πήρε τον τίτλο πριν από 4 αιώνες. — «Τί λέτε; τόσο πολύ; Το ξέρει ή Καλή μου; Πρέπει να τής το πείτε, γιατί πολύ τής άρέσει ν' άκούει κάτι τέτοια παράξενα πράγματα... Κι άμα γίνω κόμης τί πρέπει να κάνω;».

Ή άγνοια κ' η άθωότητα του Σέντρικ έφεραν σε δύσκολη θέση τον δικηγόρο του παππού του. Άπάντησε ως έξης:

—Κόμητες του Ντόρινκουρτ έκαναν πολλά για την πατρίδα τους. Άλλοι πολεμήσανε γενναία άλλοι...

Ο Σέντρικ δεν τον άφησε να συνεχίσει. «Μ' αυτούς θέλω να μοιάσω, είπε. Ήτανε κι ο μπαμπάς μου στρατιωτικός, γενναίος μάλιστα στρατιωτικός, κ' ίσως γι' αυτό θά γινότανε κόμης άν βρισκότανε στη ζωή».

Ο κ. Χάριζαμ θέλησε να ιδεί τί έντύπωση θά 'κανε στο μικρό συνομιλητή του ή πληροφορία ότι συνήθως οι κόμητες είναι βαθύπλουτοι, κι όταν του το τόνισε αυτό, ο Σέντρικ είπε άφελέστατα πώς πολύ θέλει ν' άποκτήσει πολύ χρήμα.

—Άλήθεια; Γιατί;

—Γιατί με το χρήμα μπορείς πολλά να κάνεις. Νά, πλάι είναι μιά ήλικιωμένη μανάβισσα, που δύσκολα τά καταφέρει. Άν ήμουν πλούσιος θά τής έφτιαχνα δική της παράγκα, που θά 'χε και μιά σόμπα μέσα για να μην τσουτρουάει, θά τής έπαίρνα και μήλα πολλά κι ακόμα μιά μακριά πελερίνα...

—Και τί άλλο θά 'κανες άν ήσουν πλούσιος;

—Θ' άγόραζα μιά άμαξα για την Καλή μου, για να μη βασανίζεται με τά λεωφορεία... Α, ναι, λησμόνησα το Ντίκ.

(Συνεχίζεται)

Διασκευή Σ. Π.

Σχεδ. Μ. ΠΕΡΤΟΓΕΡΙΑΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
 Γραφεία Συντάξεως: Λυκαβηττού 1 - Τηλ. 3613.571

Α' Περίοδος 1924-1941 — Β' Περίοδος Έτος 34ο — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1978 - ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 2

Επιτροπή συντάξεως του Περιοδικού

ΧΑΡ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ,
 Π. ΤΣΑΚΡΗΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
 ΣΩΗΣ ΠΑΚΟΥΜΗΣ
 Σύμβουλος για την επιμέλεια της ύλης
 ΣΤΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύνσεις σύμφωνα με το Ν.Δ. 346/69 άρθρο 2:
 ΕΞΟΦ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ
 Δημ. Γούναρη 9 - 'Αγ. Παρασκευή
 'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
 ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ Πανσανίου 10 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 458

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5 — Έτησια συνδρομή: Έσων. Δρχ. 50 (διά τα Σχολεία Δρχ. 40) — Έξων. £ 1 ή § 3

ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλούμε θερμά α) όσους καθυστερούν το χρέος τους στο περιοδικό να φροντίσουν το συντομότερο για την εξόφλησή του, β) τα έμβόλα να γίνονται απρόσωπα: Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττού 1, Αθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: 'Ακαδημαϊκός
 Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητής της
 Παντείου 'Αν. Σχ. 'Επιστημών
 Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδη-
 μαϊκός
 Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητής Πανεπιστη-
 μίου 'Αθηνών
 Γ. ΚΟΥΡΝΟΤΟΣ: Γεν. Διευθυντής
 'Υπουργ. Πολιτισμού και 'Επιστημών

ΟΡ. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: 'Ομότ. Καθηγητής
 Πανεπιστημίου 'Αθηνών
 Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: 'Ακα-
 δημαϊκός
 Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδημαϊκός
 Α. ΤΕΡΖΑΚΗΣ: 'Ακαδημαϊκός
 ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: 'Ακαδημαϊκός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CONTENTS

	Σελίς		Page
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ — Γ. ΒΕΡΑ: Ποιήματα ...	1	M. STASSINOPOULOS - J. VERA: Poems	1
Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ: 'Ο χαροκόπος ...	1	G. VLACHOGIANNIS: The Feaster	1
Α. ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ: 'Η 'Ακρόπολις των 'Αθηνών ...	2	A. VARVARRIGOS: The Acropolis of Athens ...	2
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα ...	3	TH. CONSTANTINOU: Poem	3
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Οι απόδημες των πουλιών ...	4	N. DIMITROKALLIS: The Birds' Migrations ...	4
Γ. ΜΕΓΑ: 'Η άλεπού κι ο λέλεας ...	5	G. MEGAS: The Fox and the Stork	5
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: 'Ο Σβώλος ...	6	S. PANAGIOTOPOULOS: Svolos	6
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: 'Η συμφωνία ...	7	P. POLYCHRONOPOULOS: The Agreement	7
Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μιά όμορφη συνήθεια ...	8	M. PAPA VASSILIOU: A Beautiful Habit	8
Γ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ: 'Η Μονή 'Οσίου Λουκά ...	9	G. MOUSTAKIS: Saint Luke Monastery	9
Χ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: 'Ο ψαράς, το παιδί κι ο γλάρος ...	10	CH. ADAMOPOULOS: The Fisherman, the Boy and the Sea - Gull	10
Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ: 'Η Ιστορία του Ε.Ε.Σ. εικονο- γραφημένη ...	12	M. PROTOGERIDIS: The Illustrated History of the H.R.C.	12
Χ. Οι τρεις μοίρες ...	14	X. «The Three Fates»	14
Π. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: 'Όταν η γη τρέμει ...	21	P. GALANOPOULOS: When the Earth is Shaken	21
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ερυθροσταυρινές ειδήσεις ...	22	EDITORIAL: Red Cross News	22
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ...	27	READERS' COLLABORATION	27
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ...	29	PUZZLES	29
Φ. ΜΠΑΡΝΕΤ: 'Ο μικρός λόρδος ...	30	F. BARNET: The Little Lord (novel)	30

ΤΟ ΕΞΟΦΛΟ ΜΑΣ είναι αντίγραφο αερογραφίας του άξέχαστου ζωγράφου και λογοτέχνη Φώτη Κόντογλου, προσφορά του οίκου «'Αστήρ» των κυριών 'Αλ. και Εδ. Παπαδημητρίου, που παρουσιάζουν σε β' έκδοση το περίφημο βιβλίο του Κόντογλου «'Η έκφρασις της 'Ορθοδόξου Εικονογραφίας».

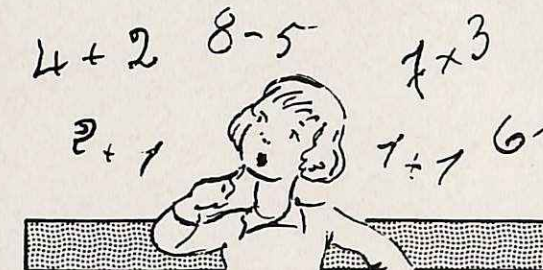
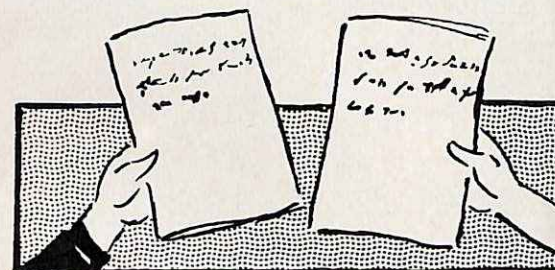
ΟΛΑ ΕΙΝ' ΕΥΚΟΛΑ ΠΟΛΥ

Α. ΒΩΤΤΗ

Είπ' ένας μήνας πού άρχισαν πιά τώρα τὰ σχολεία,
 και οι μικρές και οι μικροί,
 όλοι με όμη σοβαρή,
 ώρες άράδα μελετούν σκυμμένοι στα βιβλία.

'Από τη Ρίκα ως τη Φωφώ, κι άπ' το Λελέ ως τον Τάκη,
 όλοι τους πάντα ξέρουνε το μάθημα νεράκι!

Μά κι όρθογράφοι είναι να δείς. Για πάτε τάχουν μάθει!
 Κι αν πεις ό Ντίνος κι ή Λιλή,
 έ, το πολύ - πολύ - πολύ
 μέσα σε δύομιση γραμμές να κάνουν... δέκα λάθη!

'Η Κατινούλα μελετά κι άφού βραδυάσει άκόμα,
 κι αν δεν τὰ μάθει όλα καλά δε θα τη δείς να παίζει.
 'Αλλά στην 'Αριθμητική έχει, πού λές, τη γνώμη,
 πώς πέντε κι ένα κάνει έπτά, κι όκτώ πλύν τρία έξη!

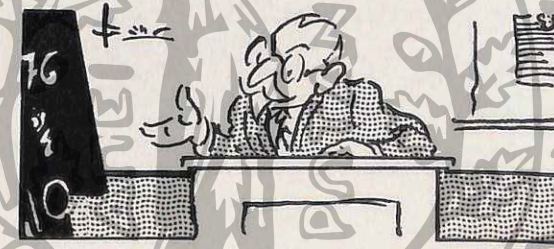

'Ο Μίμης πάλι, «έξυπνος με περικεφαλαία»,
 όλα τὰ διάβαζε εύκολα, μικρά και κεφαλαία.
 Μ' άπό προχθές οι δίφθογγοι τον σύχισαν κομμάτι
 —δεν του χτυπήσανε καλά, ως φαίνεται, στο μάτι—
 και δγάζει, άγκομαχητά και στεναγμούς και δόγγους,
 κάθε φορά πού προσπαθεί να μάθει τις διφθόγγους.

Κείνα τὰ ευ και αυ και ηυ τον κάνουν να τὰ χάνει,
 και όλο ούφ και ούφ και ούφ... ό καημενούλης κάνει.
 Κι άκόμα και στη νύστα του κι άκόμα και στο νάνι
 οι δίφθογγοι στα μάτια του μπροστά χοροπηδούνε,
 μα μέσα στο μυαλάκι του άδύνατο να μπουνε.

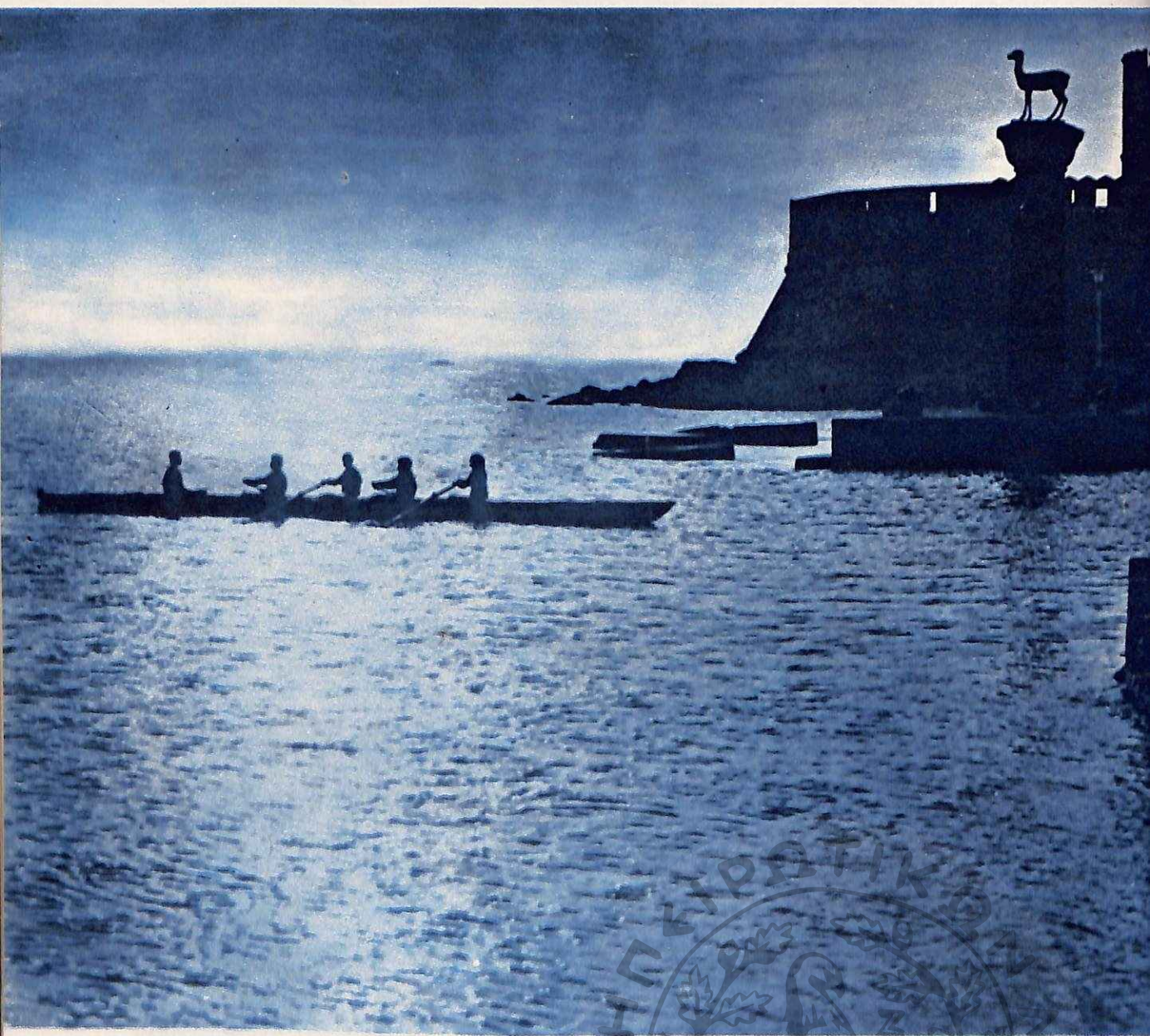

'Ο Κούλης στο θρανίο του χαρούμενος καθίζει.
 Μά δε βαστιέται κι άρχινά κρυφά να ζωγραφίζει
 στις άκρες τού βιβλίου του βαπόρια, γάτες, όνους,
 κι άκόμα ούτε τὰ πνεύματα δεν ξέρει ούτε τους τόνους.

Κι όμως, παιδάκια μου: 'Εάν προσέχετε πολύ
 όταν ό δάσκαλος μιλεί,
 και μέσ' στο νου σας βάξετε όσα άπ' αυτόν άκούτε,
 δε θα σάς φαίνονται βουνά ούτε οι τόνοι, ούτε
 οι δίφθογγοι κι οι άριθμοί.
 Κι έτσι, μπλεμπέκο μου καλέ, και σύ, καλή μπλεμπέκα,
 βαθμούς θα παίρνετε γραμμή
 όλο έννια και δέκα!

Και όλο λέει: Τὰ γράμματα τι βάσανο μεγάλο...
 ώσπου να μπουν άπ' τόνα αὐτί, μου δγάνουν άπό
 (τ' άλλο...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

**ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**